

Vlaams
Parlement

ingediend op **293** (2014-2015) – Nr. 1
18 maart 2015 (2014-2015)

Ontwerp van decreet

houdende de implementatie
van de zesde staatshervorming
en houdende diverse bepalingen
inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	21
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	37
Advies van de Raad van State	41
Ontwerp van decreet.....	55

MEMORIE VAN TOELICHTING

1. Algemene toelichting

De bevoegdheden van het beleidsdomein Werk en Sociale Economie (WSE) werden via de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de zesde staatshervorming, aanzienlijk uitgebreid. Met ingang van 1 juli 2014 kreeg het beleidsdomein er de volgende bevoegdheden bij:

- 1° gemeenschapsbevoegdheden (artikelen 4, 17°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI)):
 - de stelsels van alternerend leren (het industrieel leerlingenwezen, de beroepsinlevingsovereenkomst);
- 2° gewestbevoegdheden (artikel 6, §1, IX, 2° tot en met 13°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen):
 - de arbeidsmarktbegeleiding van rechthebbenden op leefloon en het equivalent leefloon;
 - de economische migratie: regionalisering van de regelgevende bevoegdheid voor arbeidskaarten A en B en voor de beroepskaarten voor zelfstandigen;
 - de controle op de beschikbaarheid van werkzoekenden;
 - de vrijstellingen van beschikbaarheid in geval van studiehervatting of het volgen van een beroepsopleiding of stage;
 - het doelgroepenbeleid, d.w.z.:
 - de RSZ-doelgroepenverminderingen (RSZ: Rijksdienst voor Sociale Zekerheid);
 - de maatregelen inzake de activering van werkloosheidsuitkeringen;
 - allerhande premies;
 - de startbaanovereenkomsten globale projecten;
 - de federale programma's inzake sociale economie;
 - de start- en stagebonus;
 - de gesco-werkgeversbijdrageverminderingen en trekkingsrechten;
 - de dienstencheques;
 - de subsidiëring om oudere werknemers aan het werk te houden (het ervaringsfonds);
 - het betaald educatief verlof;
 - de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen;
 - outplacement;
 - uitzendarbeid in het kader van tewerkstellingstrajecten;
- 3° gemeenschaps- en gewestbevoegdheden (artikel 87, §4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen):
 - bevoegdheid van de gemeenschappen en gewesten om op uitzendarbeid een beroep te doen in hun diensten, evenals in de publiekrechtelijke rechtspersonen, en de lokale besturen.

De bijzondere wet van 6 januari 2014 trad in werking op 1 juli 2014. Tussen de federale overheid en de gemeenschappen en gewesten werden echter samenwerkingprotocollen afgesloten. In deze protocollen werd voorzien dat de federale overheidsdiensten en instellingen de overgedragen bevoegdheden verder (kunnen) blijven uitoefenen tijdens een overgangsperiode. Deze overgangsperiode loopt ten einde. Voorliggende decretale aanpassingen zijn bijgevolg dringend.

De voorgestelde aanpassingen aan de verschillende reglementeringen hebben betrekking op de uitvoering van nieuwe bevoegdheden in het kader van de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot het tewerkstellingsbeleid.

Enerzijds hebben de voorgestelde aanpassingen betrekking op de taken inzake het controleren en sanctioneren van werkzoekenden op het vlak van de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt. Naast de controle op de (actieve en passieve) beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt omvat dit ook het nemen van beslissingen en opleggen van sancties in het kader van deze controle, alsook het toekennen van vrijstellingen voor de beschikbaarheid van de arbeidsmarkt.

De begrippen actieve en passieve beschikbaarheid worden in de federale regelgeving bepaald. Onder actieve beschikbaarheid verstaat men onder meer de medewerking van de werkzoekende en de acties hij zelf onderneemt bij het zoeken naar werk. Onder passieve beschikbaarheid verstaat men vooral het ingaan op uitnodigingen van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) en aanbiedingen van werk. Voor een definitie van beide begrippen verwijzen wij naar de federale reglementering hieromtrent.

De wijzigingen aan het decreet omvatten de uitbreiding van het takenpakket van de VDAB en enkele artikelen in het kader van elektronische communicatie. De concrete uitvoering van deze bevoegdheid zal plaatsvinden in overeenstemming met de bepalingen van het samenwerkingsprotocol dat werd afgesloten met de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA).

De hierboven vermelde aanpassingen zijn opgesteld overeenkomstig de nota 'Overheveling bevoegdheden inzake "controle op de beschikbaarheid van de werkzoekenden": integratie van de controle in het bemiddelingsproces – controleproces – oprichting controledienst', voorgelegd en goedgekeurd door de raad van bestuur van de VDAB op 5 november 2014. Een nota die op haar beurt een verdere uitwerking betrof van de nota 'Overheveling bevoegdheden inzake "controle op de beschikbaarheid van werkzoekenden bij VDAB": visie en doelstellingen', goedgekeurd door de VESOC-werkgroep (VESOC: Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité) van 24 oktober 2014.

Daarnaast wordt het takenpakket van de VDAB uitgebreid met de erkenning van de PWA-vzw's (PWA: plaatselijk werkgelegenheidsagentschap) en de beslissingen inzake de samenstelling van het overlegcomité, bedoeld in artikel 8, §9, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders. Ook deze taakuitbreiding werd voorgelegd en goedgekeurd door de raad van bestuur van de VDAB op 3 december 2014.

Ten slotte voert dit decreet een aantal wijzigingen door met betrekking tot de controle, handhaving en sanctionering van de nieuwe bevoegdheden. Behoudens wat de bevoegdheden inzake economische migratie¹ betreft (arbeidskaarten en beroepskaarten) – voor welke een specifieke bevoegdheidsregeling geldt – worden respectievelijk de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest namelijk integraal bevoegdheid voor de controle, de handhaving, en de sanctionering van de nieuwe bevoegdheden.

De bepalingen van dit decreet beogen in eerste instantie de formele regeling van de controle, de handhaving, en de sanctionering van de nieuw overgedragen bevoegdheden. Voor de handhaving van het doelgroepenbeleid en de economische migratie zal een afzonderlijk decreet worden opgesteld.

Indien mogelijk wordt het bestaande toezichts- en handhavingskader kader (bevoegdheid 'as is') ongewijzigd overgenomen. Indien noodzakelijk worden lichte wijzigingen doorgevoerd, om de nieuwe bevoegdheden te integreren binnen het bestaande Vlaamse toezichts- en handhavingskader inzake arbeidsmarktbeleid. Dit

¹ Geregeld door artikel 6, §1, 3° en 4°, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980.

heeft als voordeel dat een zekere uniformiteit binnen de betrokken overgedragen bevoegdheden wordt behouden.

Het toezicht over de nieuwe bevoegdheden zal in de toekomst geschieden in overeenstemming met het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn (hierna genoemd decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht).

In dit decreet wordt het kader bepaald binnen dewelke de sociaalrechtelijke inspecteurs van de afdeling Toezicht en Handhaving van het Departement Werk en Sociale Economie hun inspectiebevoegdheden kunnen uitoefenen. Zij kunnen binnen het omschreven kader lokalen betreden, onderzoeken instellen, personen verhoren, documenten inzien en in beslag nemen, waarschuwingen geven en processen-verbaal opstellen.

Het ontwerp bevat hiervoor de volgende wijzigingen:

- in elke betrokken federale wetgeving wordt een bepaling ingevoegd die stelt dat het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht van toepassing is;
- deze federale wetgeving wordt opgenomen in artikel 2 van bovenvermeld decreet.

Voor de sanctionering wordt verder gebouwd op het kader dat de voorbije jaren werd uitgewerkt binnen het beleidsdomein Werk en Sociale Economie.

Als gevolg van de bevoegdheidsoverdracht worden tevens een aantal wijzigingen en actualiseringen (voornamelijk inzake administratieve geldboeten) doorgevoerd in het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht.

De decretale wijziging in dit ontwerp bestaat eruit dat:

- de sanctiebepalingen worden geïntegreerd in de betrokken wetgeving;
- de bepalingen met betrekking tot de administratieve geldboeten worden opgenomen in het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht.

Er werd in samenspraak met de dienst Wetsmatiging geen reguleringsimpactanalyse (RIA) opgesteld gezien de maatregelen hoofdzakelijk autoregulering betreffen.

2. Commentaar bij de artikelen

Het opschrift van het ontwerp van decreet werd aangepast conform de opmerking van de Raad van State (randnummer 3 van het advies).

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Hoofdstuk 2. Besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Artikel 2

Het toezicht over de nieuwe bevoegdheid inzake plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen geschiedt in overeenstemming met de bepalingen van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht. Eveneens wordt een verjaringstermijn ingevoerd.

De vroegere artikelen 3 en 4 van dit ontwerp werden verwijderd naar aanleiding van de opmerkingen in randnummers 4.1 tot en met 10 van het advies van de Raad van State.

Hoofdstuk 3. Organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Artikel 3

Het toezicht over de nieuwe bevoegdheid inzake de tewerkstelling van recht-hebbenden op leefloon en equivalent leefloon geschiedt in overeenstemming met de bepalingen van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht.

Naar aanleiding van de opmerking van de Raad van State (randnummer 11 van het advies), werd gepreciseerd dat het toezicht en de controle enkel betrekking hebben op §7 van artikel 60 van de wet van 8 juli 1976.

Hoofdstuk 4. Wet van 19 juli 1983 op het leerlingenwezen voor beroepen uitgeoefend door werknemers in loondienst

Artikelen 4 en 5

Deze artikelen voegen in de wet van 19 juli 1983 op het leerlingwezen voor beroepen uitgeoefend door werknemers in loondienst een bepaling in met betrekking tot het toezicht op deze wetgeving. Meer specifiek wordt bepaald dat het toezicht verloopt conform de bepalingen van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht. Vóór de bevoegdheidsoverdracht in het kader van de zesde staatshervorming werd het toezicht op deze wetgeving exclusief uitgeoefend door de federale inspectie Toezicht Sociale Wetten van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg (FOD WASO). Door deze wijzigingen worden de sociaalrechtelijke inspecteurs van de dienst Toezicht en Handhaving van WSE bevoegd. Dit sluit volledig aan bij de taken en bevoegdheden van deze dienst. Grondslag voor deze dienst is terug te vinden in het Internationaal Verdrag van 11 juli 1947 betreffende de arbeidsinspectie.

Zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie is het industrieel leerlingenwezen een gemengde bevoegdheid van het beleidsdomein onderwijs en vorming en het beleidsdomein werk en sociale economie.

Hoofdstuk 5. Herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen

Artikel 6

Het toezicht over de nieuwe bevoegdheid inzake betaald educatief verlof geschiedt in overeenstemming met de bepalingen van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht.

Hoofdstuk 6. Wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten- en banen

Artikelen 7 en 8

Artikel 7 heft artikel 7, derde en vierde lid, van de bovenvermelde wet van 20 juli 2001 op. Deze twee leden bepalen dat het toezicht op de wet gebeurt conform de bepalingen van het Sociaal Strafwetboek. De controle wordt evenwel afgestemd op het Vlaamse kader. Hiervoor moet artikel 7 samen gelezen worden met artikel 8 van het ontwerp. Artikel 8 bepaalt dat het toezicht over de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen voortaan in overeenstemming gebeurt met het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht. Het toezicht gebeurt dus conform het Vlaamse inspectiekader en niet het federale waardoor artikel 7, derde en vierde lid, moeten worden opgeheven.

Artikelen 9 tot en met 11

Voor de sanctionering wordt verder gebouwd op het kader dat werd uitgetekend met de decreten van 10 december 2010², 17 februari 2012³ en 12 juli 2013⁴. De inbreuken worden in de bestaande zeven clusters ingedeeld. Enkel voor de zwaarste inbreuken (huidig federaal niveau 4) inzake dienstencheques worden twee bijkomende nieuwe clusters in het sanctie-instrumentarium gecreëerd.

De artikelen 9 tot en met 11 van het ontwerp bepalen de strafbaarstellingen van de inbreuken inzake dienstencheques. Deze strafbaarstelling wordt thans geregeld in artikel 177/1 van het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010.

Net zoals dit het geval is in artikel 177/1, wordt voor bepaalde inbreuken vermeld in artikel 9 (heropname van artikel 10quater in de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen) een vermenigvuldiging van de geldboete voorzien met het aantal bij de inbreuk betrokken werknemers. De vermenigvuldigde geldboete mag echter niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.⁵

Voor de zwaarste inbreuken (artikel 11 van het ontwerp tot heropname van het artikel 10sexies) worden twee nieuwe clusters in het sanctie-instrumentarium gecreëerd.

Het gaat hier niet alleen om inbreuken zoals het verrichten van activiteiten die niet zijn toegelaten in de beslissing tot erkenning, het aannemen van dienstencheques voor de betaling van activiteiten die geen buurtwerken of -diensten zijn, of het in rekening brengen van meer dienstencheques dan het aantal bij de RSZ aangegeven uren voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten (thans geregeld door artikel 177/1, §1, van het Sociaal Strafwetboek).

Daarnaast gaat het evenzeer om fraude met dienstencheques. De sanctionering van deze laatste inbreuk(en) is thans voorzien in de artikelen 230 en volgende van het Sociaal Strafwetboek.

Gelet op de omvang van de steun die de overheid inzake de dienstencheques verleent, en ook op de door de federale overheid in het verleden vastgestelde misbruiken met dienstencheques – wat in 2012 tot een uitgebreid sanctie-instrumentarium op federaal niveau heeft geleid – wordt het federaal sanctie-instrumentarium ongewijzigd overgenomen.

² Decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling.

³ Decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen.

⁴ Decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling.

⁵ Dit is analoog met de regeling van artikel 103 van het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010.

Om die reden zal de fraude met dienstencheques zwaarder worden gesanctioneerd dan bijvoorbeeld analoge inbreuken in de sociale economie (zoals thans geregeld in de decreten van 17 februari 2012⁶ en 12 juli 2013⁷).

Hierna volgt een overzicht van de indeling van de inbreuken in het sanctiekader:

Inbreuken	Straf-rechtelijke sancties				Administratieve geldboeten				
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
Artikelen 9 en 23 (heropname van artikel 10quater inzake dienstencheques)									
1° de dienstenchequeonderneming stelt geen geschreven arbeidsovereenkomst dienstencheques op uiterlijk binnen de twee werkdagen te rekenen vanaf het tijdstip waarop de werknemer in dienst treedt;	X					X			
2° de dienstenchequeonderneming laat na specifieke vermeldingen in de arbeidsovereenkomst voor dienstencheques op te nemen;	X					X			
3° de dienstenchequeonderneming die een werknemer, die tijdens zijn deeltijdse tewerkstelling geniet van een werkloosheidsuitkering, een leefloon of van financiële sociale hulp, geen voorrang geeft tot het verkrijgen van een voltijdse betrekking of van een andere, al dan niet bijkomende, deeltijdse dienstbetrekking waardoor hij een nieuwe deeltijdse arbeidsregeling verkrijgt waarvan de wekelijkse arbeidsduur hoger is dan die van de deeltijdse arbeidsregeling waarin hij al werkt;	X					X			
4° de dienstenchequeonderneming die de gebruiker vertegenwoordigt voor de toepassing van artikel 3, §2, eerste lid, en van artikel 6 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques, of de werknemer vertegenwoordigt om de dienstencheques te ondertekenen, als vermeld in artikel 6bis van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques;	X					X			
5° de dienstenchequeonderneming die de dienstencheques niet gegroepeerd per maand waarin de prestaties effectief verricht zijn, ter betaling aan het uitgiftebedrijf bezorgt;	X					X			
6° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens hebben deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 5°.	X					X			
Artikelen 10 en 23 heropname van artikel 10quinquies inzake dienstencheques)									
1° de dienstenchequeonderneming die dienstencheques van de gebruiker aanvaarden als de buurtwerken of -diensten nog niet zijn uitgevoerd;		X					X		
2° de dienstenchequeonderneming die buurtwerken of -diensten laten uitvoeren door een werknemer die niet in overeenstemming met de bepalingen van de wet of het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques werd tewerkgesteld;		X					X		
3° de dienstenchequeonderneming die de maandelijkse prestaties van elke individuele dienstenchequewerknemer, de gebruiker en de overeenstemmende dienstencheques niet op een eenduidige wijze registreert;		X					X		
4° de dienstenchequeonderneming die buurtwerken of -diensten levert zonder te beschikken over een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoet aan de erkenningsvoorwaarden;		X					X		

⁶ Artikel 19 van het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen.

⁷ Artikel 39 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling.

5° de dienstenchequeonderneming die andere activiteiten dan de bij de wet bepaalde buurtwerken of -diensten uitvoert en hierbij geen sui-generisafdeling heeft opgericht;		X					X		
6° de dienstenchequeonderneming die werken of diensten die worden gefinancierd met dienstencheques in onderaanneming laat uitvoeren door een andere onderneming of instelling;		X					X		
7° de dienstenchequeonderneming die een ander dan het vanaf haar erkenning bijkomend arbeidsvolume van activiteiten van thuishulp van huishoudelijke aard met dienstencheques laat betalen;		X					X		
8° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens hebben deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 7°, en in artikel 10sexies;		X					X		
Artikelen 11 en 23 (heropname van artikel 10sexies, §1, inzake dienstencheques)				X					X
1° de dienstenchequeonderneming die in het kader van de buurtwerken of -diensten activiteiten uitvoert die niet toegelaten zijn in de beslissing tot erkenning;				X					X
2° de dienstenchequeonderneming die dienstencheques aanneemt ter betaling van activiteiten die geen buurtwerken of -diensten zijn;									
3° de dienstenchequeonderneming die meer dienstencheques voor betaling aanvaardt en verzendt aan het uitgiftebedrijf voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten in een bepaald kwartaal, dan het aantal bij de RSZ aangegeven arbeidsuren voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten dat voor datzelfde kwartaal is gepresteerd door werknemers met een arbeidsovereenkomst dienstencheques				X					X
Artikelen 11 en 23 (heropname van artikel 10sexies, §2, inzake dienstencheques)									
1° de personen die wetens en willens onjuiste of onvolledige verklaringen hebben afgelegd om ten onrechte dienstencheques te bekomen of te doen bekomen, te behouden of te doen behouden;				X					X
2° de personen die wetens en willens hebben nagelaten of geweigerd om verplichte verklaringen af te leggen of de inlichtingen te verstrekken die ze gehouden zijn te verstrekken om ten onrechte dienstencheques te bekomen of te doen bekomen, te behouden of te doen behouden;				X					X
3° de personen die wetens en willens dienstencheques hebben bekomen of behouden waarop ze geen of slechts gedeeltelijk recht hebben, als gevolg van het afleggen van onjuiste of onvolledige verklaringen, of het nalaten of het weigeren verplichte verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken;				X					X
4° de personen die, met het oogmerk ten onrechte dienstencheques te bekomen of te doen bekomen, te behouden of te doen behouden: a) valsheid in geschrifte hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of in een akte in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akte ten doel had op te nemen of vast te stellen; b) zich bediend hebben van een valse akte of een vals stuk;				X					X
5° de personen die, met het oogmerk ten dienstencheques te bekomen of te doen bekomen, te behouden of te doen behouden: a) bedrog hebben gepleegd door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in te brengen in een informaticasysteem, te wijzigen of te wissen, of met enig ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te veranderen, waardoor de juridische draagwijdte van dergelijke gegevens verandert;				X					X

b) gebruik hebben gemaakt van die gegevens, terwijl ze weet dat de aldus verkregen gegevens vals zijn;									
6° de personen die, met het oogmerk ten onrechte dienstencheques te bekomen of te doen bekomen, te behouden of te doen behouden, gebruik hebben gemaakt van valse namen, valse hoedanigheden of valse adressen, of die andere frauduleuze handelingen hebben aangewend om te doen geloven in het bestaan van een valse persoon, een valse onderneming, of enige andere fictieve gebeurtenis of om op andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen.				X					X

- (1) strafrechtelijke geldboete van 50 tot 500 euro.
- (2) strafrechtelijke geldboete van 125 tot 1250 euro en/of gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar.
- (3) strafrechtelijke geldboete van 250 tot 2500 euro en/of gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar.
- (4) strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro en/of gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar.
- (5) administratieve geldboete van 50 tot 500 euro.
- (6) administratieve geldboete van 100 tot 1000 euro.
- (7) administratieve geldboete van 250 tot 2500 euro.
- (8) administratieve geldboete van 500 tot 5000 euro.
- (9) administratieve geldboete van 1800 tot 18000 euro.

Artikel 12

Het nieuwe artikel 10septies/1 van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, bevat de strafbepalingen in geval van herhaling. Deze bepaling is analoog aan deze die zijn opgenomen in de decreten van 10 december 2010⁸, 17 februari 2012⁹ en 12 juli 2013¹⁰.

Artikel 13

Krachtens het nieuwe artikel 10septies/2 van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen wordt de werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk gesteld voor de betaling van de geldboeten die aan zijn aangestelden of lasthebbers worden opgelegd. Deze bepaling is analoog aan deze die zijn opgenomen in de decreten van 10 december 2010¹¹, 17 februari 2012¹² en 12 juli 2013¹³.

Artikel 14

De toekenning van betalingen of vergoedingen veronderstelt dat de betrokkenen aan de 'toelaatbaarheids-' (dit wil zegen gerechtigd zijn) en de 'betaalbaarheidsvoorwaarden' (dit wil zeggen aan de voorwaarden voor (uit) betaling) voldoen. Is dit niet het geval dan kan men geen aanspraak maken op de vergoedingen of betalingen. Indien bij het normaal dossierbeheer of bij een controle door de afdeling Toezicht en Handhaving wordt vastgesteld dat betrokkenen aan beide voorwaarden niet voldoen, of dat er sprake is van misbruiken of fouten, dan moeten krachtens het nieuwe artikel 10septies/3 de vergoedingen of betalingen worden teruggevorderd.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de terugvordering van de onrechtmatig ontvangen subsidies.

⁸ Artikel 25 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling.

⁹ Artikel 20 van het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen.

¹⁰ Artikel 40 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling.

¹¹ Artikel 26 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling.

¹² Decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen.

¹³ Artikel 21 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling.

Deze bepaling is analoog aan deze die zijn opgenomen in de decreten van 17 februari 2012¹⁴ en 12 juli 2013¹⁵.

Artikel 15

Dit betreft een klassieke bepaling die wordt voorzien bij opname van strafbepalingen in een decreet.

In principe zijn de regels van het algemeen strafrecht niet van toepassing op de bijzondere strafrechtelijke bepalingen die door de gemeenschappen worden ontworpen, tenzij daarin uitdrukkelijk wordt voorzien.

Zoals in het sociaal strafrecht algemeen gangbaar is, wordt uitdrukkelijk bepaald dat de regels van boek I van het Strafwetboek van toepassing blijven (artikel 10septies/4).

Aangezien echter in de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen specifieke bepalingen met betrekking tot herhaling gelden, wordt hoofdstuk V van het Strafwetboek (regels inzake herhaling) uitgesloten.

De regels inzake deelneming aan strafrechtelijke inbreuken (hoofdstuk VII van het Strafwetboek) en verzachtende omstandigheden (artikel 85 van het Strafwetboek) blijven ook van toepassing.

Er wordt evenwel uitdrukkelijk voorzien dat de toepassing van verzachtende omstandigheden bij herhaling uitdrukkelijk wordt uitgesloten.

Deze bepaling is analoog aan deze die zijn opgenomen in de decreten van 10 december 2010¹⁶, 17 februari 2012¹⁷ en 12 juli 2013¹⁸.

Artikel 16

Krachtens het nieuwe artikel 10septies/5 verjaren rechtsvorderingen die ontstaan uit de toepassing van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, en de uitvoeringsbesluiten, na vijf jaar. Deze verjaringstermijn betreft niet alleen de strafvordering maar ook de burgerlijke rechtsvordering.

Deze bepaling is analoog aan deze die zijn opgenomen in de decreten van 17 februari 2012¹⁹ en 12 juli 2013²⁰.

¹⁴ Artikel 22 van het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen.

¹⁵ Artikel 42 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling.

¹⁶ Artikel 27 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling.

¹⁷ Artikel 24 van het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen.

¹⁸ Artikel 44 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling.

¹⁹ Artikel 24 van het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen.

²⁰ Artikel 49 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling.

Hoofdstuk 7. Wet van 5 september 2001 tot verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers

Artikel 17

Het toezicht over de nieuwe bevoegdheid inzake outplacement geschiedt in overeenstemming met de bepalingen van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht.

Artikel 18

Het toezicht over de nieuwe bevoegdheid inzake het ervaringsfonds geschiedt in overeenstemming met de bepalingen van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht.

Artikel 19

Deze bepaling voert – analoog met artikel 14 van het ontwerp (tot invoering van het nieuwe artikel 10septies/3 in de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen) – voor het Ervaringsfonds de verplichting tot terugvordering in van ten onrechte ontvangen vergoedingen of betalingen.

Artikel 20

Artikel 20 voert – analoog met artikel 16 van het ontwerp (tot invoering van het nieuwe artikel 10septies/5 in de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen) – voor het Ervaringsfonds een bijzondere verjaringstermijn in.

Hoofdstuk 8. Decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht

Artikel 21

Dit artikel brengt artikel 2 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht in overeenstemming met de nieuwe bevoegdheden die zijn overgedragen door de zesde staatshervorming. Daarnaast wordt deze bepaling in overeenstemming gebracht met de nieuwe verordeningen inzake de Europese Structuurfondsen.

Naar aanleiding van de opmerking van de Raad van State (randnummer 12 van het advies), wordt het artikel 60 van de wet van 8 juli 1976 aangevuld met een referentie naar §7.

Artikel 22

Om juridische betwistingen bij de controle van dienstencheque-ondernemingen uit te sluiten wordt de definitie van werkgevers in artikel 3, 3°, verruimd met de ondernemingen die buurtwerken of -diensten leveren.

Artikel 23

Voor de sanctionering wordt verder gebouwd op het kader dat werd uitgetekend met de decreten van 10 december 2010²¹, 17 februari 2012²² en 12 juli 2013²³. De inbreuken worden in de bestaande zeven clusters ingedeeld. Enkel voor de

²¹ Decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling.

²² Decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen.

²³ Decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling.

zwaarste inbreuken (huidig federaal niveau 4) inzake dienstencheques worden twee bijkomende nieuwe clusters in het sanctie-instrumentarium gecreëerd.

De toepassing van de administratieve geldboeten met betrekking tot de artikelen 9 tot en met 11 van het ontwerp, is terug te vinden in artikel 23 van het ontwerp van decreet.

Artikel 24

Het Openbaar Ministerie beschikt op grond van artikel 17, §1, van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht thans over een termijn van twee maanden om al dan niet strafvervolgning in te stellen, en om deze beslissing mee te delen aan de Cel Administratieve Geldboeten van het Departement Werk en Sociale Economie. Mits gemotiveerde beslissing kan deze termijn verlengd worden met maximaal twee maanden. Op basis van artikel 72, tweede lid, van het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010 beschikt het Openbaar Ministerie voor de geregionaliseerde inbreuken thans over zes maanden om al dan niet strafvervolgning in te stellen.

In de praktijk blijkt echter dat deze termijn(en) voor vele Arbeidsauditoraten niet haalbaar zijn om een beslissing te nemen over de strafvordering.

Rekening houdend met dit gegeven en gelet op het feit dat de Pro Justitia's met betrekking tot bepaalde van de nieuwe overgedragen bevoegdheden (zoals dienstencheques en economische migratie) van complexe aard zijn – zeker bij dossiers waar meervoudige inbreuken werden vastgesteld die tot de bevoegdheid van één of meerdere gewesten en/of de federale overheid behoort – waarvan het strafonderzoek meer tijd vergt, wordt de termijnen voor het Openbaar Ministerie tweemaal op vier maanden gebracht.

De Cel Administratieve Geldboeten beschikt thans over een termijn van zes maanden voor het opleggen van een administratieve geldboete. Op federaal niveau bestaat dergelijke beperking niet voor de geregionaliseerde bevoegdheden (artikel 83 van het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010 spreekt enkel over een redelijke termijn).

Rekening houdend met dit gegeven, en gelet op de te verwachten dossierstroom inzake dienstencheques en economische migratie, wordt de termijn voorzien in artikel 17, §2, van dit decreet, voor de Cel Administratieve Geldboeten van zes maanden op acht maanden gebracht.

Artikel 25

Zoals hoger gesteld worden voor de integratie van de federale inbreuken in het Vlaamse sanctiekader twee bijkomende clusters gecreëerd. Deze zijn voorzien voor de zwaarste inbreuken (huidig federaal niveau 4) inzake dienstencheques. Huidig artikel 18 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht bepaalt dat wanneer eenzelfde feit verscheidene inbreuken oplevert of wanneer verschillende inbreuken die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde bijzonder opzet gelijktijdig worden voorgelegd de bedragen van de administratieve geldboeten worden samengevoegd, zonder dat zij evenwel het bedrag van 20.000 euro mogen overschrijden. Dit maximumbedrag komt overeen met het vierdubbele van de huidige maximumboete (5000 euro). De nieuwe clusters introduceren evenwel administratieve geldboeten tot 18.000 euro. Om rekening te kunnen houden met dit hoger bedrag, wordt bepaald dat het boetebedrag niet hoger mag zijn dan 20.000 euro of het dubbele van het maximum van de hoogste administratieve geldboete indien dit bedrag hoger ligt. Dit komt neer op 36.000 euro wanneer een administratieve geldboete van 18.000 euro zou kunnen worden opgelegd. Door niets te wijzigen aan het plafond van 20.000 euro

wordt voor bestaande sancties het plafond niet gewijzigd. Enkel wanneer de zwaarste sancties op de reglementering dienstencheques worden vastgesteld kan dit maximumbedrag hoger komen te staan.

Artikel 26

Deze bepaling moet worden samen gelezen met artikel 9 van het ontwerp (tot heropname van artikel 10quater van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen).

Onder dezelfde voorwaarden als voorzien voor strafrechtelijke geldboeten, kan de administratieve geldboete worden vermenigvuldigd met het aantal werknemers die bij de inbreuk betrokken waren. De administratieve geldboete mag in dat geval echter niet meer bedragen dan het honderdvoud van de maximumgeldboete.²⁴

Artikel 27

De wijzigingen aangebracht door artikel 27 volgen dezelfde logica als de wijzigingen aangebracht door artikel 25.

Artikel 28

Dit artikel moet samen gelezen worden met artikel 24 van dit ontwerp.

Op basis van het huidige artikel 20, §1, van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht kan een administratieve geldboete enkel worden opgelegd indien het opleidingscentrum, de werkgever of de gebruiker binnen een termijn van één jaar – te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal – in de mogelijkheid werden gesteld hun verweermiddelen naar voor te brengen.

Door de verlenging van de termijnen van artikel 17, §1 en §2, van het hetzelfde decreet (aanpassing door artikel 22 van dit ontwerp), dient logischer wijze tevens de termijn van artikel 20, §1, van dit decreet, te worden aangepast, zoniet zouden alle procedures tot oplegging van een administratieve geldboete laattijdig zijn. De termijn van artikel 20, §1, van hetzelfde decreet wordt daarom op twee jaar gebracht.

Artikel 29

In de eerste zin van artikel 21 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht, wordt verduidelijkt dat het om inbreuken gaat op het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling.

Artikel 30

Voor de sanctionering wordt verder gebouwd op het kader dat werd uitgetekend met de decreten van 10 december 2010²⁵, 17 februari 2012²⁶ en 12 juli 2013²⁷. De inbreuken worden in de bestaande zeven clusters ingedeeld.

De inbreuken inzake betaald educatief verlof kunnen omschreven worden als lichte inbreuken. De strafbaarstelling wordt in het ontwerp daarom enkel geregeld op het niveau van een administratieve geldboete (artikel 30 van het ontwerp). De

²⁴ Dit is analoog met de regeling van artikel 103 van het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010.

²⁵ Decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling.

²⁶ Decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen.

²⁷ Decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling.

strafbaarstelling wordt thans geregeld in artikel 173 van het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010.

Net zoals dit het geval is in artikel 173 wordt voor de inbreuken een vermenigvuldiging van de geldboete voorzien met het aantal bij de inbreuk betrokken werknemers. De vermenigvuldigde geldboete mag echter niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.²⁸

Hierna volgt een overzicht van de indeling van de inbreuken in het sanctiekader:

Inbreuken	Straf-rechtelijke sancties				Administratieve geldboeten				
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
Artikel 30 (tot invoeging van artikel 21/1 inzake betaald educatief verlof)									
1° eenieder die onjuiste inlichtingen verschaft met het oog op de toepassing van de regels betreffende het educatief					X				
2° de werkgever, zijn aangestelde of lasthebber die een werknemer die naar behoren een aanvraag tot educatief verlof heeft ingediend, het recht weigert afwezig te zijn met het oog op het volgen van de cursus.					X				

Artikel 31

De regeling van de 'herhaling' (bij administratieve geldboeten naar aanleiding van inbreuken waarbij niet is voorzien in strafvervolgning) opgenomen in artikel 23, §4, van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht, wordt meer afgestemd op artikel 17 van hetzelfde decreet. Dit wil zeggen dat de termijn voor herhaling voortaan vijf jaar bedraagt.

Hoofdstuk 9. Decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven EVA VDAB

Artikelen 32 en 33

De missie van de VDAB zoals vastgelegd in dit decreet wordt verruimd in het kader van de bijzondere wet met betrekking tot de zesde staatshervorming. De uitbreiding van de missie heeft betrekking op de aan de VDAB overgedragen bevoegdheden inzake activering en controle van de verplicht ingeschreven werkzoekenden. De activering en de controle van de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt moeten worden gezien als middel dat wordt ingezet teneinde de missie van duurzame inschakeling op de arbeidsmarkt te realiseren.

Artikel 34

6°: De taak inzake de statuutbepaling van de werkzoekende wordt gewijzigd in het kader van de zesde staatshervorming. Er wordt een afsprakenblad opgesteld, waarin de afspraken alsook een verwijzing naar de rechten en plichten van de verplicht ingeschreven werkzoekende en de VDAB worden opgenomen. Deze wijziging is noodzakelijk om de duidelijkheid en de rechtszekerheid te waarborgen, gezien de sterke wijziging aan de huidige werking van VDAB.

7°: In het kader van de bijzondere wet met betrekking tot de zesde staatshervorming wordt het takenpakket van de VDAB uitgebreid met de activering, controle en sanctionering van de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt.

²⁸ Dit is analoog met de regeling van artikel 103 van het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010.

a) Het activeren en controleren van de beschikbaarheid van de werkzoekende.

De VDAB krijgt de bevoegdheid om de beschikbaarheid van de werkzoekende voor de arbeidsmarkt te controleren. Deze bevoegdheid dient uitgeoefend te worden in overeenstemming met het federaal normatief kader. De beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt omvat zowel de actieve als de passieve beschikbaarheid. Deze controle op de beschikbaarheid omvat bovendien de mogelijkheid om alle nodige beslissingen te nemen en sancties conform de werkloosheidsreglementering op te leggen. De toepasselijke werkloosheidsreglementering die hier bedoeld wordt is onder meer het KB van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders evenals het handvest van de sociaal verzekerde. Dit alles gebeurt uiteraard in overeenstemming met de rechten van verdediging, zoals het recht op bijstand en het recht op vertegenwoordiging en met het federaal normatief kader zoals bepaald krachtens artikel 6, §1, IX, 5°, BWHI.

Er wordt een afzonderlijke dienst opgericht die de uitoefening van de taken inzake de activering en controle van de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt en sanctionering voor een deel op zich zal nemen. Om de bemiddelings- en vertrouwensfunctie van de consulent niet te schaden zal deze dienst belast worden met het verhoor en de beslissingen inzake sanctionering. In dat kader is het dan ook noodzakelijk om te waarborgen dat deze dienst kan werken met voldoende onafhankelijkheid en onpartijdigheid. Het komt aan de Vlaamse Regering toe om in een regelgevend kader te voorzien betreffende de werking en organisatie van deze dienst in het kader van zijn controlerende bevoegdheid. Ook de regelgeving betreffende de controleprocedure en de sanctionering zal verder uitgewerkt worden door de Vlaamse Regering. In het kader van het bovenstaande zal de Vlaamse Regering de bevoegdheid, de werking en de samenstelling van deze dienst nader bepalen. De RVA wordt onmiddellijk door de VDAB op de hoogte gesteld van een beroep. Hiermee wordt tegemoet gekomen aan het advies van de Raad van State (randnummer 15).

Naar aanleiding van de opmerking van de Raad van State in randnummer 4.1 werd de bepaling inzake de arbeidsrechtbank hier geschrapt.

Naar aanleiding van de opmerking van de Raad van State in randnummer 13 en 14 met betrekking tot de machtigingen aan de Vlaamse Regering, werd tegemoet gekomen aan de Raad van State door enkele bepalingen in het decreet toe te voegen zoals enkele principes inzake de procedure en het verhoor. Minder essentiële bepalingen worden gedelegeerd aan de Vlaamse Regering. Het gaat hier immers om bepalingen die vanuit de algemene economie van het ontwerp van decreet door de Vlaamse Regering kunnen worden ingevuld. De decreetgever heeft in casu beoogd de essentiële aspecten en de algemene richtlijnen vast te stellen opdat de Vlaamse Regering de minder essentiële aspecten, nadere regels en bijkomende voorwaarden binnen de contouren van het ontwerp van decreet zou kunnen uitwerken. Een delegatie blijft aangewezen gelet op het feit dat de regeling relatief soepel moet kunnen worden aangepast aan de evoluties in deze materie.

b) vrijstellingen voor beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt

Daarnaast krijgt de VDAB ook de bevoegdheid om vrijstellingen van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt toe te kennen aan werkzoekenden in het geval van studiehervatting, het volgen van een beroepsopleiding of het volgen van een stage. De Vlaamse Regering bepaalt eveneens, na advies van de raad van bestuur van de VDAB, de voorwaarden voor de duurtijd van de vrijstelling, de toekenning, verlenging of intrekking van deze vrijstellingen. De categorieën van werkzoekenden die recht hebben op een vrijstelling worden bepaald door de Vlaamse Regering op

eensluitend advies van de federale Ministerraad, zoals bepaald in artikel 6, §1, IX, 6°, BWHI.

Het begrip vrijstelling zal door de Vlaamse Regering verder worden uitgewerkt zodat een vrijgesteld verplicht ingeschreven werkzoekende ook tijdens de vrijgestelde periode niet uit het oog wordt verloren. Dit houdt in dat aan de verplicht ingeschreven werkzoekende door de VDAB acties kunnen worden voorgesteld mits die zijn studie, beroepsopleiding of stage niet belemmeren.

Deze acties worden vastgelegd in een traject naar werk. Indien blijkt dat de vrijgestelde verplicht ingeschreven werkzoekende dit traject onvoldoende respecteert, kan zijn vrijstelling worden ingetrokken.

Naar aanleiding van de opmerkingen van de Raad van State in randnummers 13 en 14 werden enkele delegaties naar de Vlaamse Regering geschrapt, en werden enkele normatieve bepalingen toegevoegd in het decreet. Zo werden er bepalingen toegevoegd inzake de duurtijd van de vrijstelling, en het principe dat een vrijstelling slechts kan worden toegekend en behouden indien dit overeenstemt met het traject naar werk. Aangezien deze toevoegingen verduidelijkend werken t.a.v. de delegatie naar de Vlaamse Regering, werd de tekst gewijzigd voor wat betreft de aangepaste opvolging.

De delegatie waarbij aan de Vlaamse Regering opdracht werd gegeven om de termen studies, beroepsopleiding en stages te definiëren werd geschrapt. Het komt aan de decreetgever toe om deze begrippen vast te stellen, en voorlopig wordt het huidige begrippenkader gehanteerd.

Naar aanleiding van de opmerkingen van de Raad van State blijft de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank ongewijzigd, ook voor wat betreft de vrijstellingen. De bepalingen van het gerechtelijk wetboek zijn met andere woorden van toepassing. Gelet op het feit dat de beroepsmogelijkheid bij de arbeidsrechtbank wettelijk voorzien blijft, wordt de mogelijkheid van een administratieve beroepsprocedure niet voorzien. De rechten van de verplicht ingeschreven werkzoekende worden op deze manier voldoende gewaarborgd.

8°: Daarnaast wordt het takenpakket van de VDAB uitgebreid met de erkenning van de PWA-vzw's en de beslissingen inzake de samenstelling van het overlegcomité, bedoeld in artikel 8, §9, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Naar aanleiding van de opmerking van de Raad van State in randnummer 16 van het advies werd de verwijzing naar de besluitwet ook opgenomen in de tekst van het ontwerp.

Artikelen 35 en 36

De bepalingen in afdeling 4 van hoofdstuk VI werden opgesteld naar analogie met de bepalingen van de ordonnantie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest van 13 februari 2014 betreffende communicatie via elektronische weg in het kader van de betrekkingen met de overheden van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Artikel 22/10 stelt als principe voorop dat de communicatie via elektronische weg kan verlopen, met dezelfde rechtsgevolgen en bewijswaarde, zonder dat dit telkens expliciet moet worden opgenomen in de regelgeving bij elke uitoefening van onze decretale bevoegdheden. Deze bepaling doet geen afbreuk aan het feit dat er telkens zal moeten bekeken worden wat de meest efficiënte manier van communiceren is in elke situatie. Er wordt tevens uitdrukkelijk opgenomen dat er waarborgen dienen te zijn, zodat deze elektronische manier van communiceren

geen enkel nadeel voor de betrokkene kan opleveren in vergelijking met de communicatie op papieren drager.

Dit artikel houdt niet de verplichting in om alles via elektronische communicatie te regelen, maar de mogelijkheid wordt wel al voorzien om dit te doen als de situatie zich er toe leent.

De VDAB zal telkens duidelijke informatie verschaffen over welke technologische middelen geldige vormen van elektronische communicatie uitmaken. De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast om dit verder uit te werken.

Artikelen 37 tot en met 40

Als de betrokkene verklaart akkoord te zijn om de communicatie elektronisch te ontvangen, dan kan dit gebeuren met dezelfde rechtsgevolgen als niet-elektronische communicatie. Op elk moment kan de betrokkene dit akkoord intrekken.

De VDAB informeert de betrokkene over de procedures en rechtsgevolgen van de elektronische communicatie. Het akkoord van de betrokkene en de informatie vanwege de VDAB kunnen elektronisch aangeleverd worden.

De VDAB neemt maatregelen op het vlak van de veiligheid, vertrouwelijkheid, integriteit en authenticiteit van de uitgewisselde gegevens.

Er wordt ook voorzien dat het bestaan en de inhoud van deze communicatie achteraf bewezen kunnen worden.

Opdat er op rechtsgeldige manier van deze elektronische communicatie gebruik kan worden gemaakt, zal de VDAB dit op afdoende wijze kenbaar maken. Op die manier zijn alle betrokken partijen tijdig geïnformeerd over het elektronische karakter van de communicatie die zij in de toekomst zullen ontvangen, en de rechtsgevolgen en bewijswaarde die daar aan vasthangen.

Dit artikel heeft als doel de Vlaamse Regering de mogelijkheid te geven om in een procedure te voorzien die waarborgen biedt inzake de authenticiteit en integriteit van de elektronische communicatie. Daarnaast creëert dit artikel ook de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om uit te maken wat als moment van verzending en ontvangst van de elektronische communicatie moet worden beschouwd. Aan de Vlaamse Regering wordt eveneens de bevoegdheid gelaten te bepalen welke communicatiemiddelen worden toegelaten in het kader van elektronische communicatie.

De VDAB neemt maatregelen opdat de boodschap afkomstig is van een geïdentificeerde en geautoriseerde persoon (authenticiteit) en dat de inhoud tijdens de verzending niet door derden is gewijzigd of per ongeluk is veranderd (integriteit).

Hoofdstuk 10. Wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact

Artikel 41

Het toezicht over de nieuwe bevoegdheden inzake de start- en stagebonus geschiedt in overeenstemming met de bepalingen van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht.

Hoofdstuk 11. Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010

Artikelen 42 en 43

Deze artikelen moeten samen gelezen worden met de artikelen 1 tot en met 11, 23 en 30 van het ontwerp.

Door de integratie van de inbreuken en strafbaarstellingen in de basiswetgeving, kunnen de artikelen 173 en 177/1 van het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010 worden opgeheven.

Hoofdstuk 12. Inwerkingtreding

De algemene regeling is dat de bepalingen van dit decreet in werking treden op 1 mei 2015.

Hierop wordt een uitzondering gemaakt voor wat betreft de bepalingen die vervat zijn in hoofdstuk 9. Dit betreft de artikelen 32 tot en met 40, inzake de wijzigingen aan het VDAB-decreet. De Vlaamse Regering bepaalt de inwerkingtreding voor deze artikelen bij besluit.

Echter, voor de bevoegdheid inzake het erkennen van PWA-vzw's die vervat zit in artikel 34, 2°, laatste lid, geldt de algemene regeling dat dit in werking treedt op 1 mei 2015.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake de implementatie van de zesde staatshervorming in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Art. 2. Aan artikel 8 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, gewijzigd bij de wetten van 30 maart 1994, 7 april 1999, 2 januari 2001, 5 maart 2002, 8 april 2003, 22 december 2003, 27 december 2005, 8 november 2007 en 22 december 2008, worden een paragraaf 12 en een paragraaf 13 toegevoegd, die luiden als volgt:

"§12. Het toezicht en de controle op de uitvoering van dit artikel en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.

§13. De rechtsvorderingen die ontstaan uit de toepassing van dit artikel en de uitvoeringsbesluiten ervan, verjaren na verloop van vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan."

Hoofdstuk 3. Gerechtelijk Wetboek van 10 oktober 1967

Art. 3. Aan artikel 580 van het Gerechtelijk Wetboek, het laatst gewijzigd bij de wet van 2 juni 2010, wordt een punt 19° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"19° van geschillen voortvloeiend uit de toepassing van artikel 5, §1, 7°, a), van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding"."

Art. 4. In artikel 628, 14°, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wetten van 12 mei 1971, 30 juni 1971, 20 juni 1975, 22 december 1977, 6 juli 1989 en 12 juli 1989, wordt de zinsnede "de artikelen 580, 2°, 3°, 6°, 7°, 8°, 9°, 10°, 11° en 12°," vervangen door de zinsnede "artikel 580, 2°, 3°, 6°, 7°, 8°, 9°, 10°, 11°, 12° en 19°".

Hoofdstuk 4. Organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Art. 5. In de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, het laatst gewijzigd bij de wet van 20 december 2012, wordt een artikel 62ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 62ter. Het toezicht en de controle op de uitvoering van artikel 57quater, 60 en 61 van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004."

Hoofdstuk 5. Wet van 19 juli 1983 op het leerlingenwezen voor beroepen uitgeoefend door werknemers in loondienst

Art. 6. In de wet van 19 juli 1983 op het leerlingwezen voor beroepen uitgeoefend door werknemers in loondienst, het laatst gewijzigd bij de wet van 6 juni 2010, wordt een titel IIIbis, ingevoegd, die luidt als volgt:

"Titel IIIbis. Toezicht en controle".

Art. 7. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 6 juni 2010, wordt in titel IIIbis, ingevoegd bij artikel 6, een artikel 60bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 60bis. Het toezicht en de controle op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004."

Hoofdstuk 6. Herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen

Art. 8. Artikel 124 van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, vervangen bij de wet van 6 juni 2010, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 124. Het toezicht en de controle op de uitvoering van hoofdstuk IV, afdeling 6, van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004."

Hoofdstuk 7. Wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen

Art. 9. In artikel 7 van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, gewijzigd bij de wetten van 22 december 2003, 17 juni 2009, 4 juli 2011 en 22 juni 2012, worden het derde en het vierde lid opgeheven.

Art. 10. Artikel 10ter van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009 en opgeheven door de wet van 22 juni 2012, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

"Art. 10ter. Het toezicht en de controle op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004."

Art. 11. Artikel 10quater van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009 en opgeheven door de wet van 22 juni 2012, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

"Art. 10quater. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden gestraft met een strafrechtelijke geldboete van 50 tot 500 euro:

- 1° de werkgever, zijn lasthebber of aangestelde die geen geschreven arbeidsovereenkomst dienstencheques opstellen uiterlijk binnen twee werkdagen te rekenen vanaf het tijdstip waarop de werknemer in dienst treedt;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die nalaten de specifieke vermeldingen in de arbeidsovereenkomst voor dienstencheques op te nemen als vermeld in artikel 7quinquies;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een werknemer die tijdens zijn deeltijdse tewerkstelling een werkloosheidsuitkering, een leefloon of financiële sociale hulp geniet, geen voorrang geven tot het verkrijgen van een voltijdse betrekking of van een andere, al dan niet bijkomende, deeltijdse dienstbetrekking waardoor hij een nieuwe deeltijdse arbeidsregeling verkrijgt waarvan de wekelijkse arbeidsduur hoger is dan die van de deeltijdse arbeidsregeling waarin hij al werkt;
- 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de gebruiker vertegenwoordigen voor de toepassing van artikel 3, §2, eerste lid, en van artikel 6 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques, of de werknemer vertegenwoordigen om de dienstencheques te ondertekenen;
- 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de dienstencheques niet gegroepeerd per maand waarin de prestaties effectief verricht zijn, ter betaling aan het uitgiftebedrijf bezorgen;
- 6° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 5°.

Voor de inbreuken, vermeld in het eerste lid, 1°, 2° en 3°, wordt de geldboete vermenigvuldigd met het aantal bij de inbreuk betrokken werknemers. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen."

Art. 12. Artikel 10quinquies van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009 en opgeheven door de wet van 22 juni 2012, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

"Art. 10quinquies. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een strafrechtelijke geldboete van 125 tot 1250 euro, of met een van die straffen alleen:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die dienstencheques van de gebruiker aanvaarden als de buurtwerken of -diensten nog niet zijn uitgevoerd;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die buurtwerken of -diensten laten uitvoeren door een werknemer die niet werd aangeworven voor de uitvoering van die buurtwerken of -diensten;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de registratie van de dienstenchequeactiviteiten niet op dergelijke wijze organiseren dat het mogelijk is exact na te gaan wat het verband is tussen de maandelijkse prestaties van elke individuele dienstenchequewerknemer, de gebruiker en de overeenkomstige dienstencheques;
- 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die buurtwerken of -diensten leveren zonder te beschikken over een voorafgaande

- regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
- 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een andere activiteit uitvoeren dan de activiteiten waarvoor een erkenning werd verleend op grond van deze wet en in hun schoot geen " sui generis afdeling" hebben die zich specifiek inlaat met de tewerkstelling in het kader van het stelsel van dienstencheques, vermeld in artikel 2, §2, eerste lid, a);
 - 6° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die werken of diensten die worden gefinancierd met dienstencheques, in onderaanneming laten uitvoeren door een andere onderneming of instelling;
 - 7° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een ander dan het vanaf hun erkenning bijkomende arbeidsvolume van activiteiten van huishulp van huishoudelijke aard met dienstencheques laten betalen;
 - 8° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 7°, en artikel 10sexies.”.

Art. 13. Artikel 10sexies van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009 en opgeheven door de wet van 22 juni 2012, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Art. 10sexies. §1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, of met een van die straffen alleen, als zij:

- 1° in het kader van de buurtwerken of -diensten activiteiten uitvoeren die niet toegelaten zijn in de beslissing tot erkenning;
- 2° dienstencheques aannemen ter betaling van activiteiten die geen buurtwerken of -diensten zijn;
- 3° meer dienstencheques voor betaling aanvaarden en verzenden aan het uitgiftebedrijf voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten in een bepaald kwartaal, dan het aantal bij de RSZ aangegeven arbeidsuren voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten dat voor datzelfde kwartaal is gepresteerd door werknemers met een arbeidsovereenkomst dienstencheques.

§2. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, of met een van die straffen alleen:

- 1° de personen die wetens en willens onjuiste of onvolledige verklaringen hebben afgelegd om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden;
- 2° de personen die wetens en willens hebben nagelaten of geweigerd om noodzakelijke verklaringen af te leggen of de inlichtingen te verstrekken die ze gehouden zijn te verstrekken, om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden;
- 3° de personen die wetens en willens dienstencheques ten onrechte hebben verkregen of behouden waarop ze geen of slechts gedeeltelijk recht hebben, door onjuiste of onvolledige verklaringen af te leggen, of door na te laten of te weigeren om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken;
- 4° de personen die, om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden:
 - a) valsheid in geschrifte hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of in een akte in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van

- bedingen, verklaringen of feiten die in de akte opgenomen of vastgesteld moeten worden;
- b) zich bediend hebben van een valse akte of een vals stuk, terwijl ze weten dat de gebruikte akte of het gebruikte stuk vals is;
- 5° de personen die, om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden:
- a) bedrog hebben gepleegd door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in te brengen in een informaticasysteem, te wijzigen of te wissen, of met een ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te veranderen, waardoor de juridische draagwijdte van de gegevens verandert;
- b) hebben gebruikgemaakt van die gegevens, terwijl ze weten dat de aldus verkregen gegevens vals zijn;
- 6° de personen die, om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden, hebben gebruikgemaakt van valse namen, valse hoedanigheden of valse adressen of die een andere frauduleuze handeling hebben gesteld om te doen geloven in het bestaan van een fictieve persoon, een fictieve onderneming of een fictieve gebeurtenis, of om op een andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen.”.

Art. 14. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 22 juni 2012, wordt een artikel 10septies/1 ingevoegd dat luidt als volgt:

“Art. 10septies/1. In geval van herhaling binnen vijf jaar kan de maximale straf, vermeld in artikel 10quater tot en met 10sexies, op het dubbele van het maximum worden gebracht.”.

Art. 15. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 22 juni 2012, wordt een artikel 10septies/2 ingevoegd dat luidt als volgt:

“Art. 10septies/2 De werkgever is burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboetes waartoe zijn lasthebbers of aangestelden zijn veroordeeld.”.

Art. 16. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 22 juni 2012, wordt een artikel 10septies/3 ingevoegd dat luidt als volgt:

“Art. 10septies/3. Onrechtmatig ontvangen vergoedingen of betalingen worden ambtshalve teruggevorderd.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de terugvordering van de onrechtmatig ontvangen vergoedingen of betalingen.”.

Art. 17. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 22 juni 2012, wordt een artikel 10septies/4 ingevoegd dat luidt als volgt:

“Art. 10septies/4. Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, uitgezonderd hoofdstuk V, maar met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de bij deze wet vastgestelde overtredingen. In geval van herhaling is artikel 85 van het Strafwetboek niet van toepassing.”.

Art. 18. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 22 juni 2012, wordt een artikel 10septies/5 ingevoegd dat luidt als volgt:

“Art. 10septies/5. De rechtsvorderingen die ontstaan uit de toepassing van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, verjaren na verloop van vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan.”.

Hoofdstuk 8. Wet van 5 september 2001 tot de verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers

Art. 19. Artikel 17 van de wet van 5 september 2001 tot de verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers, ingevoegd bij de wet van 24 december 2002 en gewijzigd bij de wetten van 6 juni 2010 en 26 december 2013, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 17. Het toezicht en de controle op de uitvoering van dit hoofdstuk en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.”.

Art. 20. Artikel 34 van dezelfde wet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 34. Het toezicht en de controle op de uitvoering van dit hoofdstuk en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.”.

Art. 21. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2013, wordt een artikel 34/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 34/1. Onrechtmatig ontvangen vergoedingen of betalingen worden ambtshalve teruggevorderd.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de terugvordering van de onrechtmatig ontvangen vergoedingen en/of betalingen.”.

Art. 22. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2013, wordt een artikel 34/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 34/2. De rechtsvorderingen die ontstaan uit de toepassing van dit hoofdstuk en de uitvoeringsbesluiten ervan, verjaren na verloop van vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan.”.

Hoofdstuk 9. Decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004

Art. 23. In artikel 2, §1, eerste lid, van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004, het laatst gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 10°, 11° en 12° worden vervangen door wat volgt:

“10° de verordening (EU) Nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad;
11° de verordening (EU) Nr. 1304/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende het Europees Sociaal Fonds en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1081/2006 van de Raad;
12° de verordening (EU) Nr. 1309/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende het Europees fonds voor aanpassing aan de globalisering (2014-2020) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1927/2006;”;

2° er worden een punt 37°, 38°, 39°, 40°, 41°, 42°, 43° en 44° toegevoegd, die luiden als volgt:

"37° het hoofdstuk IV, afdeling 6, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen;
38° de wet van 19 juli 1983 op het leerlingwezen voor beroepen uitgeoefend door werknemers in loondienst;
39° hoofdstukken V en VII van de wet van 5 september 2001 tot de verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers;
40° artikel 8 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders;
41° titel IV, hoofdstuk XII van de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact;
42° artikel 57quater, 60 en 61 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
43° de verordening (EU) Nr. 516/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot oprichting van het Fonds voor asiel, migratie en integratie, tot wijziging van Beschikking 2008/381/EG van de Raad en tot intrekking van Beschikkingen nr. 573/2007/EG en nr. 575/2007/EG van het Europees Parlement en de Raad en Beschikking 2007/435/EG van de Raad;
44° de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen."

Art. 24. Aan artikel 3, 3°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 22 november 2013, wordt een punt g) toegevoegd, dat luidt als volgt:

"g) zij die een onderneming exploiteren waarvan de activiteit of het doel ten minste gedeeltelijk bestaat in het leveren van buurtwerken of -diensten;"

Art. 25. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt een artikel 13/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 13/3. §1. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgung vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, een administratieve geldboete opgelegd worden van 100 euro tot 1.000 euro aan:

- 1° de werkgever, zijn lasthebber of aangestelde die geen geschreven arbeidsovereenkomst dienstencheques opstellen uiterlijk binnen twee werkdagen te rekenen vanaf het tijdstip waarop de werknemer in dienst treedt;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die nalaten de specifieke vermeldingen in de arbeidsovereenkomst voor dienstencheques op te nemen als vermeld in artikel 7quinqies van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een werknemer, die tijdens zijn deeltijdse tewerkstelling een werkloosheidsuitkering, een leefloon of financiële sociale hulp geniet, geen voorrang geven tot het verkrijgen van een voltijdse betrekking of van een andere, al dan niet bijkomende, deeltijdse dienstbetrekking waardoor hij een nieuwe deeltijdse arbeidsregeling verkrijgt waarvan de wekelijkse arbeidsduur hoger is dan die van de deeltijdse arbeidsregeling waarin hij al werkt;
- 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de gebruiker vertegenwoordigen voor de toepassing van artikel 3, §2, eerste lid, en van artikel 6 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques, of de werknemer vertegenwoordigen om de dienstencheques te ondertekenen;
- 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de dienstencheques niet gegroepeerd per maand waarin de prestaties effectief verricht zijn, ter betaling aan het uitgiftebedrijf bezorgen;

- 6° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 5°.

§2. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, een administratieve geldboete opgelegd worden van 250 euro tot 2.500 euro aan:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die dienstencheques van de gebruiker aanvaarden als de buurtwerken of -diensten nog niet zijn uitgevoerd;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die buurtwerken of -diensten laten uitvoeren door een werknemer die niet werd aangeworven voor de uitvoering van die buurtwerken of -diensten;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de registratie van de dienstenchequeactiviteiten niet op dergelijke wijze organiseren dat het mogelijk is exact na te gaan wat het verband is tussen de maandelijkse prestaties van elke individuele dienstenchequewerknemer, de gebruiker en de overeenkomstige dienstencheques;
- 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die buurtwerken of -diensten leveren zonder te beschikken over een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
- 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een andere activiteit uitvoeren dan de activiteiten waarvoor een erkenning werd verleend op grond van deze wet en in hun schoot geen " sui generis afdeling " hebben die zich specifiek inlaat met de tewerkstelling in het kader van het stelsel van dienstencheques, vermeld in artikel 2, §2, eerste lid, a, van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen;
- 6° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die werken of diensten die worden gefinancierd met dienstencheques in onderaanneming laten uitvoeren door een andere onderneming of instelling;
- 7° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een ander dan het vanaf hun erkenning bijkomende arbeidsvolume van activiteiten van huishulp van huishoudelijke aard met dienstencheques laten betalen;
- 8° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 7°, en in artikel 10sexies van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen.

§3. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, een administratieve geldboete opgelegd worden van 1.800 euro tot 18.000 euro aan:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die in het kader van de buurtwerken of -diensten activiteiten uitvoeren die niet toegelaten zijn in de beslissing tot erkenning;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die dienstencheques aannemen ter betaling van activiteiten die geen buurtwerken of -diensten zijn;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die meer dienstencheques voor betaling aanvaarden en verzenden aan het uitgiftebedrijf voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten in een bepaald kwartaal, dan het aantal bij de RSZ aangegeven arbeidsuren voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten dat voor datzelfde kwartaal is gepresteerd door werknemers met een arbeidsovereenkomst dienstencheques.

§4. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, een administratieve geldboete opgelegd worden van 1.800 euro tot 18.000 euro aan:

- 1° de personen die wetens en willens onjuiste of onvolledige verklaringen hebben afgelegd om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden;
- 2° de personen die wetens en willens hebben nagelaten of geweigerd om noodzakelijke verklaringen af te leggen of de inlichtingen te verstrekken die ze gehouden zijn te verstrekken, om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden;
- 3° de personen die wetens en willens dienstencheques ten onrechte hebben verkregen of behouden waarop ze geen of slechts gedeeltelijk recht hebben, door onjuiste of onvolledige verklaringen af te leggen, of door na te laten of te weigeren om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken;
- 4° de personen die, om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden:
 - a) valsheid in geschrifte hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of in een akte in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die in de akte opgenomen of vastgesteld moeten worden;
 - b) zich bediend hebben van een valse akte of een vals stuk, terwijl ze weten dat de gebruikte akte of het gebruikte stuk vals is;
- 5° de personen die, om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden:
 - a) bedrog hebben gepleegd door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in te brengen in een informaticasysteem, te wijzigen of te wissen, of met een ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te veranderen, waardoor de juridische draagwijdte van de gegevens verandert;
 - b) hebben gebruikgemaakt van die gegevens, terwijl ze weten dat de aldus verkregen gegevens vals zijn;
- 6° de personen die, om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden, hebben gebruikgemaakt van valse namen, valse hoedanigheden of valse adressen of die een andere frauduleuze handeling hebben gesteld om te doen geloven in het bestaan van een fictieve persoon, een fictieve onderneming of een fictieve gebeurtenis, of om op een andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen.”.

Art. 26. In artikel 17 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet 9 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het woord “twee” telkens vervangen door het woord “vier”;

2° in paragraaf 2, derde lid, wordt het woord “zes” vervangen door het woord “acht”.

Art. 27. Aan artikel 18, eerste lid, van het hetzelfde decreet wordt de zinsnede “, of het dubbele van het maximum van de hoogste administratieve geldboete als dit bedrag hoger ligt” toegevoegd.

Art. 28. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt een artikel 18/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 18/1. Onder dezelfde voorwaarden als voorzien voor strafrechtelijke geldboeten, worden administratieve geldboeten vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers.

De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen."

Art. 29. Artikel 19 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"19. Als binnen vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal, een nieuwe inbreuk wordt vastgesteld, worden de bedragen, vermeld in artikel 13 tot en met 13/3, verdubbeld. Het bedrag, vermeld in artikel 18, mag in dat geval evenwel 40.000 euro niet overschrijden of het viervoud van de hoogste administratieve geldboete als dat bedrag hoger is."

Art. 30. In artikel 20, §1, eerste lid, van het hetzelfde decreet worden de woorden "één jaar" vervangen door de woorden "twee jaar".

Art. 31. In artikel 21 van het hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 10 december 2010, wordt de zinsnede "Onder de voorwaarden, vermeld in deze afdeling, kan een administratieve geldboete worden opgelegd van 50 tot 500 euro aan het bureau, vermeld in artikel 3, 3°, a), b), c) en d), dat" vervangen door de zinsnede "Onder de voorwaarden, vermeld in deze afdeling, kan voor de volgende inbreuken op het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, een administratieve geldboete worden opgelegd van 50 tot 500 euro aan het bureau, vermeld in artikel 3, 3°, a) tot en met d), van dit decreet, dat".

Art. 32. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt een artikel 21/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 21/1. Onder de voorwaarden, vermeld in deze afdeling, kan voor de volgende inbreuken op hoofdstuk IV, afdeling 6, van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, een administratieve geldboete opgelegd worden van 50 euro tot 500 euro aan:

- 1° eenieder die onjuiste inlichtingen verschaft met het oog op de toepassing van de regels over het educatief verlof, vermeld in hoofdstuk IV, afdeling 6, van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen en de uitvoeringsbesluiten ervan.
- 2° de werkgever, zijn aangestelde of lasthebber die, in strijd met hoofdstuk IV, afdeling 6, van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, een werknemer die naar behoren een aanvraag tot educatief verlof heeft ingediend, het recht weigert afwezig te zijn met het oog op het volgen van de cursus.

Voor de inbreuken, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°, wordt de geldboete vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen."

Art. 33. In artikel 23, §4, van het hetzelfde decreet worden de woorden "één jaar" vervangen door de woorden "vijf jaar".

Hoofdstuk 10. Decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding"

Art. 34. In artikel 2, eerste lid, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding", gewijzigd bij het decreet van 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 9° worden de woorden "die opgenomen worden in de trajectovereenkomst die met elke werkzoekende wordt afgesloten" opgeheven;

2° er wordt een punt 11° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"11° verplicht ingeschreven werkzoekende: de werkzoekende die is ingeschreven bij de VDAB met het oog op het verkrijgen van een werkloosheidsuitkering of een inschakelingsuitkering."

Art. 35. Aan artikel 4 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De missie, vermeld in het eerste lid, houdt ook de controle op de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt van de verplicht ingeschreven werkzoekende in."

Art. 36. In artikel 5, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 november 2012 en 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 6° wordt punt a) vervangen door wat volgt:

"a) het maken van afspraken met elke verplicht ingeschreven werkzoekende die in de trajectbegeleiding wordt opgenomen;"

2° er worden een punt 7° en een punt 8° toegevoegd, die luiden als volgt:

"7° taken met betrekking tot de activering en controle van de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt en sanctionering:

a) het controleren van de beschikbaarheid van de verplicht ingeschreven werkzoekenden en het opleggen van sancties dienaangaande. De Vlaamse Regering bepaalt na advies van de raad van bestuur van de VDAB de manier waarop en de frequentie waarmee de verplicht ingeschreven werkzoekende wordt uitgenodigd voor een gesprek ter controle van zijn beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt, het verloop van de controleprocedure, de organisatie van het verhoor en nadere regels voor het opleggen van eventuele sancties. Als een verplicht ingeschreven werkzoekende onvoldoende inspanning levert of afspraken niet nakomt, kan een sanctie opgelegd worden door een aparte dienst binnen de VDAB. Als de VDAB overgaat tot het opleggen van een sanctie, gebeurt dat met inachtnaam van de toepasselijke werkloosheidsreglementering. De Vlaamse Regering vaardigt nadere regels uit na advies van de raad van bestuur van de VDAB over de organisatie en werking van deze dienst waardoor de neutraliteit en onafhankelijkheid wordt gewaarborgd. Tegen de beslissingen van de VDAB tot schorsing of uitsluiting van het recht op werkloosheids- of inschakelingsuitkeringen of tot vermindering van die uitkering moet op straffe van verval, binnen drie maanden na de kennisgeving, of, bij gebrek aan kennisgeving, binnen drie maanden te rekenen vanaf de dag waarop de betrokkene er kennis van gehad heeft, bij de bevoegde arbeidsrechtbank beroep aangetekend worden. De vordering ingeleid voor de arbeidsrechtbank werkt niet schorsend;

b) het toekennen van vrijstellingen van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt voor de verplicht ingeschreven werkzoekende met behoud van de uitkeringen in geval van studiehervatting, het volgen van een beroepsopleiding of een stage. De vrijstelling houdt in dat de VDAB voorziet in een aangepaste opvolging van de verplicht ingeschreven werkzoekende, waarbij hij ingeschreven blijft bij de VDAB. De verplicht ingeschreven werkzoekende wordt opgevolgd rekening houdend met de activiteiten op basis waarvan hij die vrijstelling heeft verkregen. De Vlaamse Regering bepaalt na advies van de raad van bestuur van de VDAB de inhoud van de aangepaste opvolging. De Vlaamse Regering bepaalt na advies van de raad van bestuur van de VDAB onder welke voorwaarden verplicht ingeschreven werkzoekenden vrijgesteld kunnen worden voor het volgen van studies, beroepsopleidingen of stages. De Vlaamse Regering bepaalt na advies van de raad van bestuur van de VDAB wat moet worden verstaan onder het volgen van studies, beroepsopleidingen of stages. Als de toekenning van die vrijstelling geweigerd wordt, kan de verplicht ingeschreven werkzoekende om herziening van die beslissing verzoeken bij de raad van bestuur;

8° taken met betrekking tot het stelsel van de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen: het nemen van beslissingen over de erkenning van de PWA-vzw's en over de samenstelling van het overlegcomité.”.

Art. 37. Aan hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 november 2012, wordt een afdeling 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 4. Bepalingen over elektronische communicatie”.

Art. 38. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 november 2012, wordt aan afdeling 4, ingevoegd bij artikel 37, een artikel 22/10 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 22/10. Binnen het kader van zijn bevoegdheden is de VDAB gemachtigd om te communiceren via elektronische weg.

De communicatie via elektronische weg heeft dezelfde bewijswaarde en brengt dezelfde rechtsgevolgen tot stand als die waarin door die bepalingen is voorzien voor de communicatie op papieren drager.”.

Art. 39. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 november 2012, wordt aan dezelfde afdeling 4 een artikel 22/11 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 22/11. De VDAB kan via elektronische weg communiceren met elke geadresseerde die uitdrukkelijk heeft ingestemd om elektronische communicatie te ontvangen die wat hem betreft rechtsgevolgen tot stand brengt.

De VDAB informeert de geadresseerde over de te volgen procedures en over de rechtsgevolgen die de elektronische uitwisselingen teweegbrengen.

De door de VDAB verstrekte informatie en de toestemming van de geadresseerde kunnen via elektronische weg uitgewisseld worden.

De geadresseerde kan op elk moment terugkomen op zijn toestemming om via elektronische weg te communiceren.”.

Art. 40. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 november 2012, wordt aan dezelfde afdeling 4 een artikel 22/12 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 22/12. De VDAB neemt alle technische en organisatorische maatregelen die nodig zijn om de veiligheid van de communicatie via elektronische weg te waarborgen, rekening houdend met het doel, de aard en de inhoud van die communicatie.

Rekening houdende met de doelstelling, de aard en de inhoud van de communicatie via elektronische weg moeten de veiligheidsmaatregelen de vertrouwelijkheid, de authenticiteit en de integriteit van de uitgewisselde gegevens waarborgen en het bewijs van die uitwisseling toelaten.”.

Art. 41. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 november 2012, wordt aan dezelfde afdeling 4 een artikel 22/13 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 22/13. Elektronische communicatie aan de VDAB heeft dezelfde bewijswaarde en brengt dezelfde rechtsgevolgen tot stand als die waarin door die bepalingen is voorzien voor de communicatie op papieren drager voor de procedures waarvan de VDAB kenbaar heeft gemaakt dat elektronische communicatie toegestaan is.

Met het oog op het vergemakkelijken van de uitwisselingen kan de VDAB in dat geval beperkingen en technische eisen opleggen aan de elektronische communicatie.”.

Art. 42. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 november 2012, wordt aan dezelfde afdeling 4 een artikel 22/14 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art 22/14. De Vlaamse Regering kan nadere regels uitvaardigen over de elektronische communicatie, meer bepaald met betrekking tot:
1° de middelen die kunnen worden ingezet om elektronisch te communiceren;
2° de authenticiteit;
3° de integriteit;
4° het tijdstip waarop de communicatie wordt geacht verzonden of ontvangen te zijn.”.

Hoofdstuk 11. Wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact

Art. 43. In de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact, het laatst gewijzigd bij de wet van 19 december 2014, wordt een artikel 61bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 61bis. Het toezicht en de controle op de uitvoering van dit hoofdstuk en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.”.

Hoofdstuk 12. Sociaal Strafwetboek

Art. 44. In boek 2, hoofdstuk 3, van het Sociaal Strafwetboek, gewijzigd bij de wetten van 29 maart 2012, 11 februari 2013 en 25 april 2014, wordt afdeling 4, die bestaat uit artikel 173, opgeheven.

Art. 45. In boek 2, hoofdstuk 4, van het Sociaal Strafwetboek, gewijzigd bij de wetten van 22 juni 2012 en 11 februari 2013, wordt afdeling 3/1, die bestaat uit artikel 177/1, opgeheven.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,
Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD
VAN VLAANDEREN

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport
Martelaarsplein 7
1000 Brussel

contactpersoon
Niels Morsink
nmorsink@serv.be

ons kenmerk
SERV_ADV_20150126_zesdestaats hervorming_nmit

Brussel
26 januari 2015

Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake de implementatie van de zesde staatshervorming in het beleidsdomein WSE

Mijnheer de minister,

De SERV heeft uw adviesvraag met betrekking tot diverse bepalingen inzake de implementatie van de zesde staatshervorming in het beleidsdomein WSE goed ontvangen. De bevoegdheden van het beleidsdomein WSE werden door de zesde staatshervorming aanzienlijk uitgebreid. De Bijzondere Wet van 6 januari 2014 die de bevoegdheidsoverdracht bepaalt, trad in werking op 1 juli 2014. Het voorontwerp van decreet waarover u de SERV om advies vraagt, heeft betrekking op de vereiste decretale veranderingen om deze bevoegdheden op te nemen. De SERV verleent hierover een positief advies.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Caroline Copers
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 57.037/1
van 3 maart 2015

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende diverse bepalingen
inzake de implementatie van de zesde staatshervorming in het
beleidsdomein Werk en Sociale Economie’

Op 27 januari 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende diverse bepalingen inzake de implementatie van de zesde staatshervorming in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 19 februari 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Thomas MAES, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 3 maart 2015.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet wijzigt verscheidene decreten en wetten, met het oog op het aanpassen van de regelgeving aan de overdracht bij de bijzondere wet van 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de zesde staatshervorming’ naar het Vlaamse Gewest van nieuwe bevoegdheden op het vlak van werk en sociale economie.

Aldus regelt het ontwerp de volgende aangelegenheden.

In de eerste plaats worden de taken van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) uitgebreid op het vlak van de controle van de beschikbaarheid van de werklozen, op het vlak van bepaalde vrijstellingen van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt en inzake het stelsel van plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen (PWA) (artikelen 34 tot 36 van het ontwerp, en daarmee samenhangend de artikelen 3 en 4 van het ontwerp).

Ten tweede regelt het ontwerp de controle, de handhaving en de sanctionering in de regelgeving inzake werk en economie die bij de bijzondere wet van 6 januari 2014 werd overgedragen naar het Vlaamse Gewest. Met het oog hierop worden de wetten die de betrokken basisregeling bevatten gewijzigd door een verwijzing op te nemen naar het decreet van 30 april 2004 ‘houdende sociaalrechtelijk toezicht’ (artikelen 2, 5 tot 8, 10, 19, 20 en 43 van het ontwerp), door nieuwe regels op te nemen (artikelen 2, 16, 18, 21 en 22 van het ontwerp) of door bestaande regels uit het federale Sociaal Strafwetboek grotendeels over te nemen (artikelen 9 en 11 tot 18 van het ontwerp). Daarnaast wordt de lijst van de regelgeving waarvoor het decreet van 30 april 2004 van toepassing is, uitgebreid (artikel 23 van het ontwerp) en worden in hetzelfde decreet bepalingen inzake administratieve geldboetes uit het Sociaal Strafwetboek overgenomen (artikelen 23 tot 33 van het ontwerp) en aangepast (artikelen 26, 30 en 33 van het ontwerp). Enkele bepalingen uit het Sociaal Strafwetboek worden opgeheven (artikelen 44 en 45 van het ontwerp).

Ten slotte bevat het ontwerp een aantal bepalingen die geen rechtstreeks verband houden met de door de zesde staatshervorming overgedragen bevoegdheden, maar een algemene regeling inhouden inzake de elektronische communicatie door en met de VDAB (artikelen 37 tot 42 van het ontwerp).

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Opschrift

3. Gelet op het feit dat het ontwerp niet enkel de “implementatie” van de zesde staatshervorming inhoudt, maar ook algemene bepalingen over elektronische communicatie door de VDAB, verdient het aanbeveling van dit laatste ook melding te maken in het opschrift van het ontwerp.

Artikelen 3 en 4

4.1. Artikel 3 van het ontwerp vult artikel 580 van het Gerechtelijk Wetboek, dat de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank bepaalt, aan met een punt 19°, waarin verwezen wordt naar de geschillen, voortvloeiend uit de toepassing van artikel 5, § 1, 7°, a), van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap ‘Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding’ (VDAB-decreet). Hiermee samenhangend wijzigt artikel 4 van het ontwerp artikel 628, 14°, van het Gerechtelijk Wetboek, dat de territoriaal bevoegde rechter bepaalt.

De geschillen, voortvloeiend uit de toepassing van artikel 5, § 1, 7°, a), van het VDAB-decreet, zijn de geschillen die betrekking hebben op de taken van de VDAB “met betrekking tot de activering en controle van de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt en sanctionering”. Deze bevoegdheid wordt aan de VDAB toegekend in artikel 36, 2°, van het ontwerp.

Artikel 36, 2°, van het ontwerp maakt, in het ontworpen artikel 5, § 1, 7°, b) van het VDAB-decreet, de VDAB ook bevoegd voor het toekennen van vrijstellingen van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt voor verplicht ingeschreven werkzoekenden in geval van studiehervatting, het volgen van een beroepsopleiding of een stage. Voor de geschillen inzake deze nieuwe bevoegdheid van de VDAB wordt in artikel 3 van het ontwerp de arbeidsrechtbank niet uitdrukkelijk bevoegd gemaakt.

4.2 In samenhang met artikel 3 van het ontwerp bepaalt het in artikel 36 ontworpen artikel 5, § 1, 7°, a), van het VDAB-decreet ook dat “[t]egen de beslissingen van de VDAB tot schorsing of uitsluiting van het recht op werkloosheids- of inschakelingsuitkeringen of tot vermindering van die uitkering [...] binnen drie maanden [...] bij de bevoegde arbeidsrechtbank beroep aangezekend [moet] worden. De vordering ingeleid voor de arbeidsrechtbank werkt niet schorsend”.

Daarnaast bepaalt het ontworpen artikel 5, § 1, 7°, b), van het VDAB-decreet dat “[a]ls de toekenning van die vrijstelling [van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt] geweigerd wordt, [...] de verplicht ingeschreven werkzoekende om herziening van die beslissing [kan] verzoeken bij de raad van bestuur [van de VDAB]”.

5. De in artikel 36, 2° van het ontwerp aan de VDAB toegekende taken zijn het gevolg van nieuwe bevoegdheden die bij de bijzondere wet van 6 januari 2014 aan de gewesten werden toegekend.

Artikel 6, § 1, IX, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ (BWHI) maakt, wat het tewerkstellingsbeleid betreft, de gewesten bevoegd voor “de beslissings- en uitvoeringsbevoegdheid om de actieve en passieve beschikbaarheid van de werklozen te controleren en het opleggen van sancties dienaangaande”. De federale overheid blijft evenwel bevoegd “voor het normatief kader voor de regelgeving inzake passende betrekking, actief zoekgedrag, administratieve controle en sancties, en voor de materiële uitvoering van de sancties, en dit zonder afbreuk te doen aan de gewestelijke bevoegdheid [inzake vrijstellingen van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt]”. Inzake deze vrijstellingen maakt artikel 6, § 1, IX, 6°, BWHI de gewesten bevoegd voor “het bepalen van de voorwaarden waaronder vrijstellingen van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt voor uitkeringsgerechtigde werklozen met behoud van de uitkeringen in geval van studiehervatting, het volgen van een beroepsopleiding of een stage kunnen worden toegekend en de beslissing om deze vrijstelling al dan niet toe te kennen”.

6. Op grond van de huidige tekst van artikel 580 van het Gerechtelijk Wetboek is de arbeidsrechtbank bevoegd voor de geschillen betreffende de rechten en verplichtingen die voortvloeien uit de wetgeving (zijnde de wetten en verordeningen) inzake werkloosheid (artikel 580, 1° tot 4°, Gerechtelijk Wetboek).

Gelet op het feit dat een deel van de bestaande wetgeving inzake werkloosheid voortaan tot de bevoegdheid van de gewesten behoort (zie *sub* 5) menen de stellers van het ontwerp klaarblijkelijk dat om de rechtszekerheid te waarborgen het noodzakelijk is de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank inzake bepaalde tot de gewestbevoegdheid behorende geschillen inzake werkloosheid uitdrukkelijk te bevestigen.² Daarbij gaan de stellers er blijkbaar vanuit dat de regelingen waarvan sprake in artikel 6, § 1, IX, 5° BWHI (en in het ontworpen artikel 5, § 1, 7°, a) van het VDAB-decreet) niet meer begrepen zouden zijn in de algemene verwijzing in artikel 580 van het Gerechtelijk Wetboek naar “de wetgeving inzake werkloosheid”.

7. Er moet in dit verband aan herinnerd worden dat het bepalen van de bevoegdheid van de rechtscolleges en het regelen van de rechtspleging ervoor in beginsel behoort tot de bevoegdheid van de federale wetgever,³ die daarbij de beginselen van federale loyaliteit en evenredigheid in acht moet nemen. De gemeenschappen en de gewesten kunnen dit terrein slechts betreden voor zover is voldaan aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’. Daartoe is vereist dat een dergelijke regeling noodzakelijk kan worden geacht voor de uitoefening van de bevoegdheden van de gemeenschap of het gewest, dat de aangelegenheid waarvoor de federale overheid bevoegd is

² Zie de memorie van toelichting, toelichting bij de artikelen 3 en 4.

³ Zie o.m. GwH 14 mei 2003, nr. 58/2003, B.5.2; GwH 1 oktober 2003, nr. 126/2003, B.5.2; GwH 26 november 2003, nr. 154/2003, B.2.4; GwH 17 december 2003, nr. 171/2003, B.3.2; GwH 28 oktober 2004, nr. 168/2004, B.4.2; GwH 19 maart 2008, nr. 59/2008, B.5.3 en GwH 29 juli 2010, nr. 91/2010, B.3.3.

zich tot een gedifferentieerde regeling leent, en dat de weerslag van de betrokken bepalingen op die aangelegenheid slechts marginaal is.⁴⁻⁵

Daarnaast moet erop gewezen worden dat de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest inzake de controle van de actieve en passieve beschikbaarheid van werklozen beperkt is tot de beslissings- en uitvoeringsbevoegdheid en het opleggen van sancties, waarbij de federale overheid bevoegd blijft voor het normatief kader voor de regelgeving inzake passende betrekking, actief zoekgedrag, administratieve controle en sancties. Onder dit “normatief kader” met betrekking tot de in het ontworpen artikel 5, § 1, 7°, a), van het VDAB-decreet toegekende taken, moet in beginsel ook het bepalen van de voor de beslechting van geschillen bevoegde rechtbank alsook de bijbehorende procedure worden begrepen.

8. Gelet op de principiële federale bevoegdheid om de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank te bepalen, en het feit dat de besproken bevoegdheidsoverdrachten in de bijzondere wet van 6 januari 2014 hierin geen wijziging hebben aangebracht, kan er in redelijkheid van worden uitgegaan dat onder de algemene verwijzing naar “de wetgeving inzake werkloosheid” in artikel 580 van het Gerechtelijk Wetboek alle wetgeving, zowel die van de federale als de gewestelijke regelgevers, begrepen moet worden.

Het is derhalve niet noodzakelijk om in het ontwerp van decreet de arbeidsrechtbank uitdrukkelijk bevoegd te maken voor de geschillen inzake artikel 5, § 1, 7°, a) van het VDAB-decreet. Eén van de voorwaarden voor de toepassing van artikel 10 BWHI is bijgevolg niet vervuld, zodat de decreetgever hierop ook geen beroep zou kunnen doen.

Hetzelfde geldt voor de in het ontworpen artikel 5, § 1, 7°, a), van het VDAB-decreet opgenomen procedureregels (de termijn van drie maanden voor het instellen van een beroep, en het niet-schorsende karakter ervan) gelet op artikel 7, § 11, van de besluitwet van 28 december 1944 ‘betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders’.

9.1. Wat betreft de geschillen die voortvloeien uit de toepassing van het ontworpen artikel 5, § 1, 7°, b), van het VDAB-decreet, wensen de stellers klaarblijkelijk de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank uit te sluiten.

Hoewel de memorie van toelichting hierover geen verduidelijking bevat, wordt in de bisnota aan de Vlaamse Regering (VR 2015 1601 Doc. 0030/1bis), gevoegd bij de adviesaanvraag, het volgende gesteld:

“Voor schorsing, uitsluiting of vermindering van werkloosheids- of inschakelingsuitkeringen blijft de procedure bij de arbeidsrechtbank van toepassing. Voor het beroep tegen het niet verlenen van een vrijstelling is echter een procedure bij de raad van bestuur van VDAB voorzien.

⁴ Zie o.m. GwH 14 mei 2003, nr. 58/2003, B.5.3; GwH 1 oktober 2003, nr. 126/2003, B.5.3; GwH 26 november 2003, nr. 154/2003, B.5.2; GwH 17 december 2003, nr. 171/2003, B.3.3 en GwH 29 juli 2010, nr. 91/2010, B.3.3.

⁵ Zie adv.RvS 49.739/VR van 28 juni 2011 over een ontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 22 juni 2012 ‘houdende verplichte melding van risicovolle medische praktijken’, *Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1568/1, 45-48.

Gezien de impact van deze vrijstelling niet in verhouding staat tot de formaliteiten van een procedure voor de arbeidsrechtbank is een herzieningsprocedure door de raad van bestuur meer aangewezen. Het weigeren van een vrijstelling zal voor de verplicht ingeschreven werkzoekende naar verhouding niet een zelfde nadeel berokkenen als een schorsing of uitsluiting, het is dan ook niet opportuun om hier ook de arbeidsrechtbank bevoegd te maken voor de beroepsprocedure.”

Hieruit blijkt de bedoeling van de stellers van het ontwerp om beslissingen inzake de vrijstelling van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt uit te sluiten van rechtsbescherming bij de arbeidsrechtbank en slechts in een administratieve procedure bij de raad van bestuur van de VDAB te voorzien.

Een beslissing met betrekking tot het al dan niet vrijstellen van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt moet evenwel beschouwd worden als een beslissing tot het vaststellen van de burgerlijke rechten en verplichtingen van de betrokken werkzoekende in de zin van artikel 6 van het EVRM.⁶ Dit betekent dat de mogelijkheid moet bestaan voor de rechtsonderhorige om tegen deze beslissing een beroep in te stellen bij een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie, ingesteld bij de wet.⁷ De raad van bestuur van de VDAB beantwoordt niet aan deze vereisten.

9.2. Zoals uiteengezet *sub* 8 heeft het feit dat niet uitdrukkelijk bij decreet aan de arbeidsrechtbank de bevoegdheid wordt verleend om de geschillen in verband met de toepassing van artikel 5, § 1, 7°, b), van het VDAB-decreet te beslechten niet tot gevolg dat de arbeidsrechtbank niet bevoegd is.

Indien de decreetgever met betrekking tot deze geschillen de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank zou willen uitsluiten, moet dit uitdrukkelijk gebeuren, en op een wijze die beantwoordt aan de vereisten van artikel 10 BWHI. Gelet op hetgeen gezegd werd in verband met artikel 6 EVRM, zal de noodzakelijkheid van deze bevoegdheidsuitoefening evenwel enkel aanvaard kunnen worden indien in een gelijkwaardige rechtsbescherming voor een onafhankelijke en onpartijdige rechter wordt voorzien, en indien aannemelijk gemaakt wordt dat het noodzakelijk is voor de Vlaamse gewestelijke regeling dat de geschillen inzake dit onderdeel van de werkloosheidsregeling onttrokken worden aan de rechtbank die alle overige geschillen inzake werkloosheid beslecht.

9.3. Dit bevoegdheidsrechtelijk voorbehoud neemt niet weg dat er geen bezwaar bestaat tegen het voorafgaand opleggen van een administratief beroep, waarin de verplicht

⁶ “Volgens een vaststaande rechtspraak van het EHRM zijn geschillen die de socialezekerheidsrechten en -verplichtingen van sociaal verzekerden of werkgevers betreffen, in alle gevallen te beschouwen als ‘burgerlijke’ geschillen [in de zin van artikel 6 EVRM].” Zie: J. PUT, “Preventieve rechtsbescherming bij en rechterlijke controle op het opleggen van administratieve sancties in de sociale zekerheid”, *Jura Falconis* 1998-99, 455-494.

Recente rechtspraak waarin het Hof art. 6 EVRM toepaste in geschillen inzake werkloosheid: EHRM 31 oktober 2013, Jaćimović/Kroatië; EHRM 23 juni 2009, Kaura/Finland.

⁷ Krachtens artikel 6.1 EVRM heeft eenieder bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolgning recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie welke bij de wet is ingesteld.

ingeschreven werkzoekende bij de raad van bestuur van de VDAB om de herziening van de beslissing inzake vrijstelling kan verzoeken.

10. Uit het voorgaande volgt in elk geval dat de artikelen 3 en 4 van het ontwerp moeten worden geschrapt.

Artikel 5

11. Artikel 5 van het ontwerp betreft het toezicht en de controle op de uitvoering van artikel 57^{quater}, 60 en 61 van de organieke wet van 8 juli 1976 ‘betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn’. Blijkens de memorie van toelichting wordt het toezicht op de tewerkstelling van rechthebbenden op een leefloon en equivalent leefloon door of via het OCMW beoogd.

In artikel 60 van de wet van 8 juli 1976 heeft enkel paragraaf zeven betrekking op deze aangelegenheid. De overige paragrafen van deze bepaling hebben betrekking op allerlei andere, niet rechtstreeks aan tewerkstelling gerelateerde taken van het OCMW (bv. het verstrekken van inlichtingen, het verstrekken van materiële hulp, het aansluiten van de betrokken persoon bij de verzekering tegen ziekte en invaliditeit, ...).

In artikel 5 van het ontwerp wordt dan ook het best gepreciseerd dat het toezicht en de controle enkel betrekking hebben op de taak vermeld in artikel 60, § 7, van de wet van 8 juli 1976.

Artikel 23

12. Gelet op de opmerking bij artikel 5 van het ontwerp moet ook in artikel 23, 2°, van het ontwerp de verwijzing naar artikel 60 van de wet van 8 juli 1976 worden aangevuld met een referentie naar paragraaf zeven.

Artikel 36

13. De ontworpen artikelen 5, § 1, 7°, a) en b), van het VDAB-decreet kennen aan de VDAB nieuwe taken toe, gelet op de nieuwe bevoegdheden van het Vlaamse Gewest op grond van artikel 6, § 1, IX, 5° en 6° BWHI. Telkens wordt deze taakomschrijving gevolgd door materiële rechtsregels in verband met de betrokken domeinen, en worden machtigingen verleend aan de Vlaamse Regering om nadere regels uit te werken. Deze werkwijze is vanuit het oogpunt van de rechtszekerheid en de wetgevingstechnische kwaliteit te betreuren. De inhoudelijke regels inzake de controle van de beschikbaarheid en inzake het toekennen van vrijstellingen van beschikbaarheid worden het best in afzonderlijke bepalingen in het VDAB-decreet opgenomen.

14.1. De ontworpen artikelen 5, § 1, 7°, a) en b), van het VDAB-decreet bevatten meerdere delegaties van verordenende bevoegdheid aan de Vlaamse Regering. Een aantal van die delegaties betreffen essentiële beleidskeuzes in verband met het normeren van de controle en het

opleggen van sancties inzake de actieve en passieve beschikbaarheid van de werklozen, alsook in verband met het bepalen van de voorwaarden waaronder bepaalde vrijstellingen van beschikbaarheid kunnen worden toegekend.

14.2. Het recht op werkloosheidsuitkeringen maakt evenwel onmiskenbaar deel uit van het recht op sociale zekerheid zoals dat beschermd wordt door artikel 23, derde lid, 2°, van de Grondwet. Dit recht moet door de bevoegde wetgever worden gewaarborgd en hij moet de voorwaarden voor de uitoefening ervan bepalen. Zowel uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof als uit de adviespraktijk van de afdeling Wetgeving van de Raad van State blijkt dat artikel 23 van de Grondwet moet worden beschouwd als één van de bepalingen van de Grondwet “die sommige aangelegenheden voorbehouden aan een wetgever”.⁸⁻⁹

Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof blijkt echter ook dat uit het gegeven dat artikel 23, tweede lid, van de Grondwet bepaalt dat de bevoegde wetgever “de voorwaarden voor de uitoefening [bepaalt]” van de erin gewaarborgde rechten, niet kan worden afgeleid dat de bevoegde wetgever de uitvoerende macht niet zou mogen belasten met “de nadere uitwerking” van de door hem georganiseerde of gewaarborgde (sociaal-economische grond)rechten¹⁰ of van de vooraf door de wetgever zelf gemaakte “keuzes”¹¹ of vastgestelde “beginselen”¹², “grenzen”¹³ of “essentiële elementen”.¹⁴ Bij de beoordeling of een machtiging aan de regering in aangelegenheden waarop artikel 23 van de Grondwet van toepassing is, niet te ver gaat, houdt het Grondwettelijk Hof in het bijzonder rekening met de aard van de geregelde aangelegenheid, zoals bijvoorbeeld het gegeven dat een omvattende regeling van de aangelegenheid door de wetgever “de doeltreffendheid van het door hem vastgestelde beleid in het gedrang zou brengen”¹⁵, het gegeven dat de betrokken “maatregelen gemakkelijk (...) [kunnen] worden aangepast om tegemoet te komen aan de vereisten van de technische ontwikkeling”,¹⁶ het gegeven dat een algemene en abstracte bepaling onverenigbaar is met de keuze van de wetgever om een geboden hulp te laten variëren in functie van de behoeften van de betrokken gerechtigden,¹⁷ het gegeven dat de regeling op “relatief soepele wijze [moet] kunnen worden aangepast aan de evolutie van de noden en middelen”¹⁸ in het betrokken beleidsdomein of de “bijzonder technische en

⁸ Volgens het Grondwettelijk Hof heeft de Grondwet in artikel 23 een bevoegdheid toegekend aan de (formele) wetgever en voorzien in het optreden van een democratisch verkozen vergadering. Zo niet zou het Hof immers niet bevoegd zijn om delegatiebepalingen aan artikel 23 van de Grondwet te toetsen (Zie bijv. GwH nr. 73/2009, 5 mei 2009, B.3.4).

⁹ Adv.RvS 50.623/AV/3 van 17 en 24 januari 2012 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet ‘houdende de Vlaamse sociale bescherming’, *Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1603/1, 129.

¹⁰ GwH, nr. 43/2006, 15 maart 2006, B.21 (m.b.t. het recht op maatschappelijke dienstverlening); GwH, nr. 64/2008, 17 april 2008, B.32.1 (m.b.t. het recht op sociale zekerheid).

¹¹ GwH, nr. 147/2005, 28 september 2005, B.11.6.

¹² GwH, nr. 37/98, 1 april 1998, B.4.4; GwH, nr. 103/2006, 21 juni 2006, B.3.3.

¹³ GwH, nr. 18/98, 18 februari 1998, B.6.

¹⁴ GwH, nr. 189/2005, 14 december 2005, B.10.3; GwHof, nr. 66/2007, 26 april 2007, B.10.7.

¹⁵ GwH, nr. 189/2005, 14 december 2005, B.10.3.

¹⁶ GwH, nr. 189/2005, 14 december 2005, B.10.3.

¹⁷ GwH, nr. 43/2006, 15 maart 2006, B.21.

¹⁸ GwH, nr. 103/2006, 21 juni 2006, B.3.6.

ingewikkelde”¹⁹ aard van de regeling. Het Hof oordeelde ook dat een delegatie aanvaardbaar is voor zover de machtigingen betrekking hebben op “de tenuitvoerlegging”²⁰ of op “het aannemen”²¹ van maatregelen “waarvan het onderwerp door de bevoegde wetgever is aangegeven”. Uit deze arresten blijkt desalniettemin dat de wetgever zich er bij het bepalen van het “onderwerp” van een te waarborgen sociaal, economisch of cultureel grondrecht niet toe kan beperken het zonder meer aan de regering over te laten om de draagwijdte, de toekenningsvoorwaarden en het personele toepassingsgebied van deze rechten te bepalen.

Ten aanzien van de ontworpen regeling inzake de controle op de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt moet opgemerkt worden dat het aan de federale wetgever toekomt een normatief kader uit te werken. De door het ontwerp aan de Vlaamse Regering opgedragen verordenende bevoegdheden moeten binnen dit normatief kader ingevuld worden.

De machtiging in het ontworpen artikel 5, § 1, 7°, b) van het VDAB-decreet aan de Vlaamse Regering om de voorwaarden te bepalen onder dewelke verplicht ingeschreven werkzoekenden vrijgesteld kunnen worden voor het volgen van studies, beroepsopleidingen of stages, alsook de machtiging aan de Vlaamse Regering om te bepalen wat moet worden verstaan onder het volgen van studies, beroepsopleidingen of stages, lijken op gespannen voet te staan met het in artikel 23, tweede lid, van de Grondwet opgenomen legaliteitsbeginsel.²² Het komt aan de decreetgever toe in het decreet minstens bepalingen op te nemen die deze bevoegdheid van de Vlaamse Regering nauwer afbakenen.

15. Wat de beroepsmogelijkheid bij de arbeidsrechtbank betreft tegen sanctiebeslissingen in het kader van de controle op de beschikbaarheid, verdient het, rekening houdend met de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 6 januari 2014, aanbeveling om in het ontwerp te voorzien in een onmiddellijke en automatische kennisgeving aan de bevoegde federale overheid (de RVA) van het instellen van dit beroep. In de toelichting bij het voorstel dat de bijzondere wet van 6 januari 2014 werd, wordt immers gesteld: “Het gewest spreekt formeel de sanctie uit, motiveert ze en verdedigt ze in rechte. De federale overheid moet worden ingelicht van het beroep om, in voorkomend geval, te kunnen tussenkomen in de zaak.”²³

16. Artikel 36, 2°, van het ontwerp voegt een nieuw punt 8° toe aan artikel 5, § 1, van het VDAB-decreet. Dit punt betreft de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen (PWA) en voegt aan het takenpakket van de VDAB “het nemen van beslissingen over de erkenning van de PWA-vzw’s en over de samenstelling van het overlegcomité” toe. Omwille van de duidelijkheid verdient het aanbeveling om, wat het overlegcomité betreft, een verwijzing in te voegen naar

¹⁹ GwH, nr. 64/2008, 17 april 2008, B.32.2.

²⁰ GwH, nr. 101/2008, 10 juli 2008, B.39; GwH, nr. 182/2008, 18 december 2008, B.6.3. Zie ook GwH, nr. 73/2009, 5 mei 2009, B.6.4.

²¹ GwH, nr. 135/2010, 9 december 2010, B.15; GwH, nr. 151/2010, 22 december 2010, B.4.

²² Het belang van deze delegatie blijkt ook uit de voorwaarde in de BWHI dat “voor het bepalen van de soort rechthebbende werkzoekende die voor de vrijstelling in aanmerking komt, [...] het eensluidende advies van de Ministerraad vereist [is]” (artikel 6, § 1, IX, 6°, tweede lid, BWHI).

²³ *Parl.St.* Senaat 2012-13, 5-2232/1, 114.

artikel 8, § 9, van de besluitwet van 28 december 1944 ‘betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders’.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Art. 2. Aan artikel 8 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, gewijzigd bij de wetten van 30 maart 1994, 7 april 1999, 2 januari 2001, 5 maart 2002, 8 april 2003, 22 december 2003, 27 december 2005, 8 november 2007 en 22 december 2008, worden een paragraaf 12 en een paragraaf 13 toegevoegd, die luiden als volgt:

“§12. Het toezicht en de controle op de uitvoering van dit artikel en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.

§13. De rechtsvorderingen die ontstaan uit de toepassing van dit artikel en de uitvoeringsbesluiten ervan, verjaren na verloop van vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan.”

Hoofdstuk 3. Organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Art. 3. In de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, het laatst gewijzigd bij de wet van 20 december 2012, wordt een artikel 62ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 62ter. Het toezicht en de controle op de uitvoering van artikel 57quater, 60, §7, en 61 van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.”

Hoofdstuk 4. Wet van 19 juli 1983 op het leerlingenwezen voor beroepen uitgeoefend door werknemers in loondienst

Art. 4. In de wet van 19 juli 1983 op het leerlingwezen voor beroepen uitgeoefend door werknemers in loondienst, het laatst gewijzigd bij de wet van 6 juni 2010, wordt een titel IIIbis, ingevoegd, die luidt als volgt:

“Titel IIIbis. Toezicht en controle”.

Art. 5. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 6 juni 2010, wordt in titel IIIbis, ingevoegd bij artikel 4, een artikel 60bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 60bis. Het toezicht en de controle op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004."

Hoofdstuk 5. Herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen

Art. 6. Artikel 124 van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, vervangen bij de wet van 6 juni 2010, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 124. Het toezicht en de controle op de uitvoering van hoofdstuk IV, afdeling 6, van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004."

Hoofdstuk 6. Wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen

Art. 7. In artikel 7 van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, gewijzigd bij de wetten van 22 december 2003, 17 juni 2009, 4 juli 2011 en 22 juni 2012, worden het derde en het vierde lid opgeheven.

Art. 8. Artikel 10ter van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009 en opgeheven door de wet van 22 juni 2012, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

"Art. 10ter. Het toezicht en de controle op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004."

Art. 9. Artikel 10quater van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009 en opgeheven door de wet van 22 juni 2012, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

"Art. 10quater. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden gestraft met een strafrechtelijke geldboete van 50 tot 500 euro:

- 1° de werkgever, zijn lasthebber of aangestelde die geen geschreven arbeidsovereenkomst dienstencheques opstellen uiterlijk binnen twee werkdagen te rekenen vanaf het tijdstip waarop de werknemer in dienst treedt;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die nalaten de specifieke vermeldingen in de arbeidsovereenkomst voor dienstencheques op te nemen als vermeld in artikel 7quinquies;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een werknemer die tijdens zijn deeltijdse tewerkstelling een werkloosheidsuitkering, een leefloon of financiële sociale hulp geniet, geen voorrang geven tot het verkrijgen van een voltijdse betrekking of van een andere, al dan niet bijkomende, deeltijdse dienstbetrekking waardoor hij een nieuwe deeltijdse arbeidsregeling verkrijgt waarvan de wekelijkse arbeidsduur hoger is dan die van de deeltijdse arbeidsregeling waarin hij al werkt;
- 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de gebruiker vertegenwoordigen voor de toepassing van artikel 3, §2, eerste lid, en van artikel 6 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques, of de werknemer vertegenwoordigen om de dienstencheques te ondertekenen;
- 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de dienstencheques niet gegroepeerd per maand waarin de prestaties effectief verricht zijn, ter betaling aan het uitgiftebedrijf bezorgen;
- 6° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 5°.

Voor de inbreuken, vermeld in het eerste lid, 1°, 2° en 3°, wordt de geldboete vermenigvuldigd met het aantal bij de inbreuk betrokken werknemers. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 10. Artikel 10quinquies van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009 en opgeheven door de wet van 22 juni 2012, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Art. 10quinquies. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een strafrechtelijke geldboete van 125 tot 1250 euro, of met een van die straffen alleen:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die dienstencheques van de gebruiker aanvaarden als de buurtwerken of -diensten nog niet zijn uitgevoerd;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die buurtwerken of diensten laten uitvoeren door een werknemer die niet werd aangeworven voor de uitvoering van die buurtwerken of -diensten;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de registratie van de dienstenchequeactiviteiten niet op dergelijke wijze organiseren dat het mogelijk is exact na te gaan wat het verband is tussen de maandelijkse prestaties van elke individuele dienstenchequewerknemer, de gebruiker en de overeenkomstige dienstencheques;
- 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die buurtwerken of diensten leveren zonder te beschikken over een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
- 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een andere activiteit uitvoeren dan de activiteiten waarvoor een erkenning werd verleend op grond van deze wet en in hun schoot geen “sui-generisafdeling” hebben die zich specifiek inlaat met de tewerkstelling in het kader van het stelsel van dienstencheques, vermeld in artikel 2, §2, eerste lid, a);
- 6° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die werken of diensten die worden gefinancierd met dienstencheques, in onderaanneming laten uitvoeren door een andere onderneming of instelling;
- 7° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een ander dan het vanaf hun erkenning bijkomende arbeidsvolume van activiteiten van huishulp van huishoudelijke aard met dienstencheques laten betalen;
- 8° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 7°, en artikel 10sexies.”.

Art. 11. Artikel 10sexies van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009 en opgeheven door de wet van 22 juni 2012, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Art. 10sexies. §1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, of met een van die straffen alleen, als zij:

- 1° in het kader van de buurtwerken of -diensten activiteiten uitvoeren die niet toegelaten zijn in de beslissing tot erkenning;
- 2° dienstencheques aannemen ter betaling van activiteiten die geen buurtwerken of -diensten zijn;
- 3° meer dienstencheques voor betaling aanvaarden en verzenden aan het uitgiftebedrijf voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten in een bepaald kwartaal, dan het aantal bij de RSZ aangegeven arbeidsuren voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten dat voor datzelfde kwartaal is gepresteerd door werknemers met een arbeidsovereenkomst dienstencheques.

§2. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, of met een van die straffen alleen:

- 1° de personen die wetens en willens onjuiste of onvolledige verklaringen hebben afgelegd om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden;
- 2° de personen die wetens en willens hebben nagelaten of geweigerd om noodzakelijke verklaringen af te leggen of de inlichtingen te verstrekken die ze gehouden zijn te verstrekken, om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden;
- 3° de personen die wetens en willens dienstencheques ten onrechte hebben verkregen of behouden waarop ze geen of slechts gedeeltelijk recht hebben, door onjuiste of onvolledige verklaringen af te leggen, of door na te laten of te weigeren om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken;
- 4° de personen die, om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden:
 - a) valsheid in geschrifte hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of in een akte in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die in de akte opgenomen of vastgesteld moeten worden;
 - b) zich bediend hebben van een valse akte of een vals stuk, terwijl ze weten dat de gebruikte akte of het gebruikte stuk vals is;
- 5° de personen die, om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden:
 - a) bedrog hebben gepleegd door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in te brengen in een informaticasysteem, te wijzigen of te wissen, of met een ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te veranderen, waardoor de juridische draagwijdte van de gegevens verandert;
 - b) hebben gebruikgemaakt van die gegevens, terwijl ze weten dat de aldus verkregen gegevens vals zijn;
- 6° de personen die, om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden, hebben gebruikgemaakt van valse namen, valse hoedanigheden of valse adressen of die een andere frauduleuze handeling hebben gesteld om te doen geloven in het bestaan van een fictieve persoon, een fictieve onderneming of een fictieve gebeurtenis, of om op een andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen.”.

Art. 12. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 22 juni 2012, wordt een artikel 10septies/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 10septies/1. In geval van herhaling binnen vijf jaar kan de maximale straf, vermeld in artikel 10quater tot en met 10sexies, op het dubbele van het maximum worden gebracht.”.

Art. 13. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 22 juni 2012, wordt een artikel 10septies/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 10septies/2. De werkgever is burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboetes waartoe zijn lasthebbers of aangestelden zijn veroordeeld.”.

Art. 14. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 22 juni 2012, wordt een artikel 10septies/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 10septies/3. Onrechtmatig ontvangen vergoedingen of betalingen worden ambtshalve teruggevorderd.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de terugvordering van de onrechtmatig ontvangen vergoedingen of betalingen.”.

Art. 15. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 22 juni 2012, wordt een artikel 10septies/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 10septies/4. Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, uitgezonderd hoofdstuk V, maar met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de bij deze wet vastgestelde overtredingen. In geval van herhaling is artikel 85 van het Strafwetboek niet van toepassing.”.

Art. 16. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 22 juni 2012, wordt een artikel 10septies/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 10septies/5. De rechtsvorderingen die ontstaan uit de toepassing van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, verjaren na verloop van vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan.”.

Hoofdstuk 7. Wet van 5 september 2001 tot de verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers

Art. 17. Artikel 17 van de wet van 5 september 2001 tot de verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers, ingevoegd bij de wet van 24 december 2002 en gewijzigd bij de wetten van 6 juni 2010 en 26 december 2013, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 17. Het toezicht en de controle op de uitvoering van dit hoofdstuk en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.”.

Art. 18. Artikel 34 van dezelfde wet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 34. Het toezicht en de controle op de uitvoering van dit hoofdstuk en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.”.

Art. 19. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2013, wordt een artikel 34/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 34/1. Onrechtmatig ontvangen vergoedingen of betalingen worden ambtshalve teruggevorderd.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de terugvordering van de onrechtmatig ontvangen vergoedingen en/of betalingen.”.

Art. 20. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2013, wordt een artikel 34/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 34/2. De rechtsvorderingen die ontstaan uit de toepassing van dit hoofdstuk en de uitvoeringsbesluiten ervan, verjaren na verloop van vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan.”.

Hoofdstuk 8. Decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004

Art. 21. In artikel 2, §1, eerste lid, van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004, het laatst gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 10°, 11° en 12° worden vervangen door wat volgt:

- “10° de verordening (EU) Nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad;
- 11° de verordening (EU) Nr. 1304/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende het Europees Sociaal Fonds en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1081/2006 van de Raad;
- 12° de verordening (EU) Nr. 1309/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende het Europees fonds voor aanpassing aan de globalisering (2014-2020) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1927/2006;”;

2° er worden een punt 37°, 38°, 39°, 40°, 41°, 42°, 43° en 44° toegevoegd, die luiden als volgt:

- “37° het hoofdstuk IV, afdeling 6, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen;
- 38° de wet van 19 juli 1983 op het leerlingwezen voor beroepen uitgeoefend door werknemers in loondienst;
- 39° hoofdstukken V en VII van de wet van 5 september 2001 tot de verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers;
- 40° artikel 8 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders;
- 41° titel IV, hoofdstuk XII, van de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact;
- 42° artikel 57quater, 60, §7, en 61, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
- 43° de verordening (EU) Nr. 516/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot oprichting van het Fonds voor asiel, migratie en integratie, tot wijziging van Beschikking 2008/381/EG van de Raad en tot intrekking van Beschikkingen nr. 573/2007/EG en nr. 575/2007/EG van het Europees Parlement en de Raad en Beschikking 2007/435/EG van de Raad;
- 44° de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen.”.

Art. 22. Aan artikel 3, 3°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 22 november 2013, wordt een punt g) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“g) zij die een onderneming exploiteren waarvan de activiteit of het doel ten minste gedeeltelijk bestaat in het leveren van buurtwerken of -diensten;”.

Art. 23. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt een artikel 13/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 13/3. §1. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van

20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, een administratieve geldboete opgelegd worden van 100 euro tot 1000 euro aan:

- 1° de werkgever, zijn lasthebber of aangestelde die geen geschreven arbeidsovereenkomst dienstencheques opstellen uiterlijk binnen twee werkdagen te rekenen vanaf het tijdstip waarop de werknemer in dienst treedt;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die nalaten de specifieke vermeldingen in de arbeidsovereenkomst voor dienstencheques op te nemen als vermeld in artikel 7quiquies van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een werknemer, die tijdens zijn deeltijdse tewerkstelling een werkloosheidsuitkering, een leefloon of financiële sociale hulp geniet, geen voorrang geven tot het verkrijgen van een voltijdse betrekking of van een andere, al dan niet bijkomende, deeltijdse dienstbetrekking waardoor hij een nieuwe deeltijdse arbeidsregeling verkrijgt waarvan de wekelijkse arbeidsduur hoger is dan die van de deeltijdse arbeidsregeling waarin hij al werkt;
- 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de gebruiker vertegenwoordigen voor de toepassing van artikel 3, §2, eerste lid, en van artikel 6 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques, of de werknemer vertegenwoordigen om de dienstencheques te ondertekenen;
- 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de dienstencheques niet gegroepeerd per maand waarin de prestaties effectief verricht zijn, ter betaling aan het uitgiftebedrijf bezorgen;
- 6° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 5°.

§2. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgung vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, een administratieve geldboete opgelegd worden van 250 euro tot 2500 euro aan:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die dienstencheques van de gebruiker aanvaarden als de buurtwerken of -diensten nog niet zijn uitgevoerd;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die buurtwerken of diensten laten uitvoeren door een werknemer die niet werd aangeworven voor de uitvoering van die buurtwerken of -diensten;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de registratie van de dienstenchequeactiviteiten niet op dergelijke wijze organiseren dat het mogelijk is exact na te gaan wat het verband is tussen de maandelijkse prestaties van elke individuele dienstenchequewerknemer, de gebruiker en de overeenkomstige dienstencheques;
- 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die buurtwerken of diensten leveren zonder te beschikken over een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
- 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een andere activiteit uitvoeren dan de activiteiten waarvoor een erkenning werd verleend op grond van deze wet en in hun schoot geen "sui-generisafdeling" hebben die zich specifiek inlaat met de tewerkstelling in het kader van het stelsel van dienstencheques, vermeld in artikel 2, §2, eerste lid, a), van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen;
- 6° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die werken of diensten die worden gefinancierd met dienstencheques in onderaanneming laten uitvoeren door een andere onderneming of instelling;
- 7° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een ander dan het vanaf hun erkenning bijkomende arbeidsvolume van activiteiten van huishulp van huishoudelijke aard met dienstencheques laten betalen;
- 8° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 7°, en in artikel 10sexies van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen.

§3. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, een administratieve geldboete opgelegd worden van 1800 euro tot 18.000 euro aan:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die in het kader van de buurtwerken of -diensten activiteiten uitvoeren die niet toegelaten zijn in de beslissing tot erkenning;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die dienstencheques aannemen ter betaling van activiteiten die geen buurtwerken of -diensten zijn;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die meer dienstencheques voor betaling aanvaarden en verzenden aan het uitgiftebedrijf voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten in een bepaald kwartaal, dan het aantal bij de RSZ aangegeven arbeidsuren voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten dat voor datzelfde kwartaal is gepresteerd door werknemers met een arbeidsovereenkomst dienstencheques.

§4. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, een administratieve geldboete opgelegd worden van 1800 euro tot 18.000 euro aan:

- 1° de personen die wetens en willens onjuiste of onvolledige verklaringen hebben afgelegd om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden;
- 2° de personen die wetens en willens hebben nagelaten of geweigerd om noodzakelijke verklaringen af te leggen of de inlichtingen te verstrekken die ze gehouden zijn te verstrekken, om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden;
- 3° de personen die wetens en willens dienstencheques ten onrechte hebben verkregen of behouden waarop ze geen of slechts gedeeltelijk recht hebben, door onjuiste of onvolledige verklaringen af te leggen, of door na te laten of te weigeren om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken;
- 4° de personen die, om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden:
 - a) valsheid in geschrifte hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of in een akte in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die in de akte opgenomen of vastgesteld moeten worden;
 - b) zich bediend hebben van een valse akte of een vals stuk, terwijl ze weten dat de gebruikte akte of het gebruikte stuk vals is;
- 5° de personen die, om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden:
 - a) bedrog hebben gepleegd door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in te brengen in een informaticasysteem, te wijzigen of te wissen, of met een ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te veranderen, waardoor de juridische draagwijdte van de gegevens verandert;
 - b) hebben gebruikgemaakt van die gegevens, terwijl ze weten dat de aldus verkregen gegevens vals zijn;
- 6° de personen die, om dienstencheques ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden, hebben gebruikgemaakt van valse namen, valse hoedanigheden of valse adressen of die een andere frauduleuze handeling hebben gesteld om te doen geloven in het bestaan van een fictieve persoon, een fictieve onderneming of een fictieve gebeurtenis, of om op een andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen.”.

Art. 24. In artikel 17 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet 9 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het woord "twee" telkens vervangen door het woord "vier";

2° in paragraaf 2, derde lid, wordt het woord "zes" vervangen door het woord "acht".

Art. 25. Aan artikel 18, eerste lid, van het hetzelfde decreet wordt de zinsnede ", of het dubbele van het maximum van de hoogste administratieve geldboete als dit bedrag hoger ligt" toegevoegd.

Art. 26. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt een artikel 18/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 18/1. Onder dezelfde voorwaarden als voorzien voor strafrechtelijke geldboeten, worden administratieve geldboeten vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers.

De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen."

Art. 27. Artikel 19 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 19. Als binnen vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal, een nieuwe inbreuk wordt vastgesteld, worden de bedragen, vermeld in artikel 13 tot en met 13/3, verdubbeld. Het bedrag, vermeld in artikel 18, mag in dat geval evenwel 40.000 euro niet overschrijden of het viervoud van de hoogste administratieve geldboete als dat bedrag hoger is."

Art. 28. In artikel 20, §1, eerste lid, van het hetzelfde decreet worden de woorden "één jaar" vervangen door de woorden "twee jaar".

Art. 29. In artikel 21 van het hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 10 december 2010, wordt de zinsnede "Onder de voorwaarden, vermeld in deze afdeling, kan een administratieve geldboete worden opgelegd van 50 tot 500 euro aan het bureau, vermeld in artikel 3, 3°, a), b), c) en d), dat" vervangen door de zinsnede "Onder de voorwaarden, vermeld in deze afdeling, kan voor de volgende inbreuken op het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, een administratieve geldboete worden opgelegd van 50 tot 500 euro aan het bureau, vermeld in artikel 3, 3°, a) tot en met d), van dit decreet, dat".

Art. 30. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt een artikel 21/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 21/1. Onder de voorwaarden, vermeld in deze afdeling, kan voor de volgende inbreuken op hoofdstuk IV, afdeling 6, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, een administratieve geldboete opgelegd worden van 50 euro tot 500 euro aan:

1° eenieder die onjuiste inlichtingen verschaft met het oog op de toepassing van de regels over het educatief verlof, vermeld in hoofdstuk IV, afdeling 6, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen en de uitvoeringsbesluiten ervan.

2° de werkgever, zijn aangestelde of lasthebber die, in strijd met hoofdstuk IV, afdeling 6, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, een werknemer die naar behoren een aanvraag tot educatief verlof heeft ingediend, het recht weigert afwezig te zijn met het oog op het volgen van de cursus.

Voor de inbreuken, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°, wordt de geldboete vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 31. In artikel 23, §4, van het hetzelfde decreet worden de woorden “één jaar” vervangen door de woorden “vijf jaar”.

Hoofdstuk 9. Decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding

Art. 32. In artikel 2, eerste lid, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding”, gewijzigd bij het decreet van 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 9° worden de woorden “die opgenomen worden in de trajectovereenkomst die met elke werkzoekende wordt afgesloten” opgeheven;

2° er wordt een punt 11° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“11° verplicht ingeschreven werkzoekende: de werkzoekende die is ingeschreven bij de VDAB met het oog op het verkrijgen van een werkloosheidsuitkering of een inschakelingsuitkering.”.

Art. 33. Aan artikel 4 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De missie, vermeld in het eerste lid, houdt ook de controle op de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt van de verplicht ingeschreven werkzoekende in.”.

Art. 34. In artikel 5, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 november 2012 en 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 6° wordt punt a) vervangen door wat volgt:

“a) het maken van afspraken met elke verplicht ingeschreven werkzoekende die in de trajectbegeleiding wordt opgenomen;”;

2° er worden een punt 7° en een punt 8° toegevoegd, die luiden als volgt:

“7° taken met betrekking tot de activering en controle van de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt en sanctionering:

a) het controleren van de beschikbaarheid van de verplicht ingeschreven werkzoekenden en het opleggen van sancties dienaangaande in overeenstemming met het federaal normatief kader. De Vlaamse Regering bepaalt na advies van de raad van bestuur van de VDAB de manier waarop en de frequentie waarmee de verplicht ingeschreven werkzoekende wordt uitgenodigd voor een gesprek ter controle van zijn beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt. Als een verplicht ingeschreven werkzoekende onvoldoende inspanningen levert of afspraken niet nakomt, kan een sanctie opgelegd worden door een aparte dienst binnen de VDAB. Deze dienst nodigt de verplicht ingeschreven werkzoekende uit om gehoord te worden. Als de VDAB na dit verhoor overgaat tot het opleggen van een sanctie gebeurt dat met inachtnaam van de toepasselijke werkloosheidsreglementering en de rechten van verdediging. De

Vlaamse Regering vaardigt nadere regels uit na advies van de raad van bestuur van de VDAB over de organisatie en werking van deze dienst waardoor de neutraliteit en onafhankelijkheid wordt gewaarborgd, en stelt nadere regels vast omtrent het verloop van de controleprocedure, de organisatie van het verhoor en het opleggen van eventuele sancties. Indien een beroep wordt ingesteld tegen de sanctiebeslissing stelt de VDAB de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening hiervan onmiddellijk in kennis;

- b) het toekennen van vrijstellingen van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt voor de verplicht ingeschreven werkzoekende met behoud van de uitkeringen in geval van studiehervatting, het volgen van een beroepsopleiding of een stage. De vrijstelling houdt in dat de verplicht ingeschreven werkzoekende ingeschreven blijft bij de VDAB en vrijgesteld is van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt op voorwaarde dat hij handelt overeenkomstig zijn traject naar werk. Er wordt slechts een vrijstelling toegekend op voorwaarde dat dit kadert in het voor de verplicht ingeschreven werkzoekende vastgestelde traject naar werk. De vrijstelling wordt toegekend voor de duurtijd van de studie, beroepsopleiding of stage die de verplicht ingeschreven werkzoekende volgt, beperkt tot een duurtijd van twaalf maanden. De Vlaamse Regering bepaalt na advies van de raad van bestuur van de VDAB de nadere voorwaarden voor de duurtijd van de vrijstelling, het toekennen, verlengen of intrekken van vrijstellingen, en de categorieën van werkzoekenden die voor een vrijstelling in aanmerking kunnen komen;
- 8° taken met betrekking tot het stelsel van de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen: het nemen van beslissingen over de erkenning van de PWA-vzw's en over de samenstelling van het overlegcomité vermeld in artikel 8, §9, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.”.

Art. 35. Aan hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 november 2012, wordt een afdeling 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 4. Bepalingen over elektronische communicatie”.

Art. 36. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 november 2012, wordt aan afdeling 4, ingevoegd bij artikel 35, een artikel 22/10 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 22/10. Binnen het kader van zijn bevoegdheden is de VDAB gemachtigd om te communiceren via elektronische weg.

De communicatie via elektronische weg heeft dezelfde bewijswaarde en brengt dezelfde rechtsgevolgen tot stand als die waarin door die bepalingen is voorzien voor de communicatie op papieren drager.”.

Art. 37. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 november 2012, wordt aan dezelfde afdeling 4 een artikel 22/11 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 22/11. De VDAB kan via elektronische weg communiceren met elke geadresseerde die uitdrukkelijk heeft ingestemd om elektronische communicatie te ontvangen die wat hem betreft rechtsgevolgen tot stand brengt.

De VDAB informeert de geadresseerde over de te volgen procedures en over de rechtsgevolgen die de elektronische uitwisselingen teweegbrengen.

De door de VDAB verstrekte informatie en de toestemming van de geadresseerde kunnen via elektronische weg uitgewisseld worden.

De geadresseerde kan op elk moment terugkomen op zijn toestemming om via elektronische weg te communiceren.”.

Art. 38. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 november 2012, wordt aan dezelfde afdeling 4 een artikel 22/12 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 22/12. De VDAB neemt alle technische en organisatorische maatregelen die nodig zijn om de veiligheid van de communicatie via elektronische weg te waarborgen, rekening houdend met het doel, de aard en de inhoud van die communicatie.

Rekening houdende met de doelstelling, de aard en de inhoud van de communicatie via elektronische weg moeten de veiligheidsmaatregelen de vertrouwelijkheid, de authenticiteit en de integriteit van de uitgewisselde gegevens waarborgen en het bewijs van die uitwisseling toelaten.”.

Art. 39. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 november 2012, wordt aan dezelfde afdeling 4 een artikel 22/13 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 22/13. Elektronische communicatie aan de VDAB heeft dezelfde bewijswaarde en brengt dezelfde rechtsgevolgen tot stand als die waarin door die bepalingen is voorzien voor de communicatie op papieren drager voor de procedures waarvan de VDAB kenbaar heeft gemaakt dat elektronische communicatie toegestaan is.

Met het oog op het vergemakkelijken van de uitwisselingen kan de VDAB in dat geval beperkingen en technische eisen opleggen aan de elektronische communicatie.”.

Art. 40. In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 november 2012, wordt aan dezelfde afdeling 4 een artikel 22/14 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 22/14. De Vlaamse Regering kan nadere regels uitvaardigen over de elektronische communicatie, meer bepaald met betrekking tot:

- 1° de middelen die kunnen worden ingezet om elektronisch te communiceren;
- 2° de authenticiteit;
- 3° de integriteit;
- 4° het tijdstip waarop de communicatie wordt geacht verzonden of ontvangen te zijn.”.

Hoofdstuk 10. Wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact

Art. 41. In de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact, het laatst gewijzigd bij de wet van 19 december 2014, wordt een artikel 61bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 61bis. Het toezicht en de controle op de uitvoering van dit hoofdstuk en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.”.

Hoofdstuk 11. Sociaal Strafwetboek

Art. 42. In boek 2, hoofdstuk 3, van het Sociaal Strafwetboek, gewijzigd bij de wetten van 29 maart 2012, 11 februari 2013 en 25 april 2014, wordt afdeling 4, die bestaat uit artikel 173, opgeheven.

Art. 43. In boek 2, hoofdstuk 4, van het Sociaal Strafwetboek, gewijzigd bij de wetten van 22 juni 2012 en 11 februari 2013, wordt afdeling 3/1, die bestaat uit artikel 177/1, opgeheven.

Hoofdstuk 12. Slotbepalingen

Art. 44. Dit decreet treedt in werking op 1 mei 2015.

Hoofdstuk 9 van dit decreet treedt in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum, met uitzondering van artikel 34, 2°, laatste lid, dat in werking treedt op 1 mei 2015.

Brussel, 6 maart 2015.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS